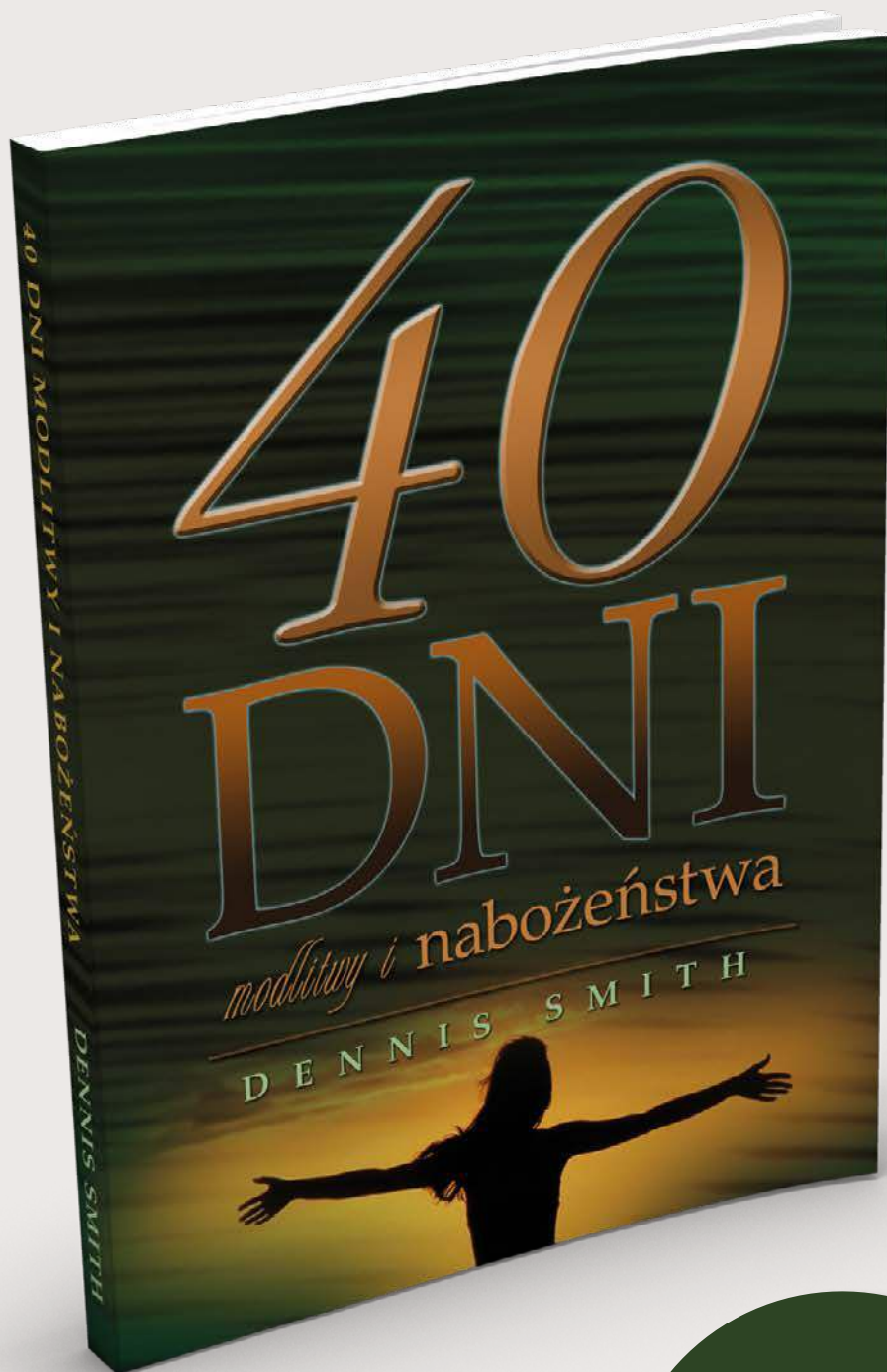

10 dni 8-18 stycznia 2025 MODLITWY

„Ale ty, gdy się modlisz (...)
módl się do Ojca swego,
który jest w ukryciu,
a Ojciec twój, który widzi
w ukryciu, odpłaci tobie”
(Mt 6,6).

Gdy się modlicie...

Zasady modlitwy według Jezusa

Druga książka z serii *40 Dni*. Skupia się ona na łączności, jaką powinien nawiązać z Bogiem Jego lud, aby przygotować się na powtórne przyjście Chrystusa. Mówi o tym, jak zrozumieć suwerenność Boga, dotykające nas próby i trudności oraz jak doświadczyć duchowego osobistego ożywienia!

Stron 152
Oprawa miękka
Cena detaliczna 24 zł
Cena dla zborów 22 zł

Zamówienia na publikacje prosimy kierować pod adresem:
Dział Handlowy Wydawnictwa Znaki Czasu
ul. Foksal 8/3, 00-366 Warszawa, tel. 22-331-98-00,
e-mail: kontakt@znakiczasu.pl, księgarnia internetowa: sklep.znakiczasu.pl

Spis treści

Instrukcje dla lidera grupy modlitewnej.....	4
Wprowadzenie	7
Dzień 1 • „Trwajcie we Mnie”	10
Dzień 2 • „Naucz nas modlić się”	12
Dzień 3 • Konkretna modlitwa	14
Dzień 4 • Niewysłuchane modlitwy (i wiara)	16
Dzień 5 • „Święć się imię Twoje”	18
Dzień 6 • „Przyjdź Królestwo Twoje”	20
Dzień 7 • „Bądź wola twoja, jak w niebie, tak i na ziemi”	22
Dzień 8 • „Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj”	24
Dzień 9 • „Odpuść nam nasze winy, jak i my odpuszczamy naszym winowajcom”	26
Dzień 10 • „Nie wódz nas na pokuszenie”	28
Sobotnia uroczystość.....	30
Noc modlitwy	31
Obietnice, na które można powołać się w modlitwie	34
Wyzwanie ewangelizacyjne 10 Dni Modlitwy	38

TYTUŁ ORYGINAŁU: 10 Days of Prayer 2025. *But when you pray... Prayer Principles from Jesus.*

KIEROWNIK WYDAWNICZY: Mirosław Harasim. TŁUMACZ I TYPOGRAF: Jarosław Kauc. REDAKTOR I KOREKTOR: Bernard Koziróg.

Autorem przewodników 10 Dni Modlitwy 2025 jest pastor Pavel Goia, ordynowany kaznodzieja, mówca, pisarz i redaktor. Swoją drogę do służby kaznodziejskiej rozpoczął w ojczystej Rumunii. Wraz z żoną Danielą i dwoma synami wyjechał do Stanów Zjednoczonych, gdzie kontynuował studia kaznodziejskie. Pełnił owocną służbę w szeregu zborów w Rumunii i Stanach Zjednoczonych oraz podróżował po świecie przemawiając między innymi na temat modlitwy. Jest bohaterem książki *One Miracle After Another: The Pavel Goia Story* oraz autorem licznych artykułów i książki *W Duchu i mocy*. Obecnie służy jako wicesekretarz Stowarzyszenia Kaznodziejskiego Generalnej Konferencji i redaktor naczelny „Ministry”, międzynarodowego czasopisma dla pastorów. Lubi spędzać jak najwięcej czasu ze swoją ukochaną żoną Danielą, ich dwoma synami, czworgiem wnucząt oraz wiernym psem.

Materiały przygotowane przez Stowarzyszenie Kaznodziejskie Generalnej Konferencji Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego.

Jeśli nie zaznaczono inaczej, wszystkie cytaty biblijne zaczerpnięto z *Biblii Warszawskiej*.

© Copyright by Zarząd Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w Polsce (2025). All rights reserved.

www.tendaysofprayer.org; www.adwent.pl

Instrukcje dla lidera grupy modlitewnej

Witaj w programie 10 Dni Modlitwy 2025! Modlitwa prawdziwie prowadzi do duchowego ożywienia. Bóg dokonał wielu cudów w minionych latach, kiedy zwracaliśmy się do niego w modlitwie i poście. Duch Święty dokonywał ożywień, nawróceń, odnowienia ewangelizacyjnego zapалу, a także uzdrawiał więzi.

Bóg wzywa nas do ożywienia. *Biblia* jest pełna obietnic dla nas:

- „Ukorzy się mój lud, który jest nazwany moim imieniem, i będą się modlić, i szukać mojego oblicza, i odwrócą się od swoich złych dróg, to Ja wysłucham z niebios, i odpuszczę ich grzechy i ich ziemię uzdrowię” (2 Krn 7,14).

- „A gdy mnie będziecie szukać, znajdziecie mnie. Gdy mnie będziecie szukać całym swoim sercem, objawię się wam — mówi Pan” (Jr 29,13-14).
- „Każdy, kto będzie wzywał imienia Pana, będzie wybawiony” (Jl 3,5).
- „Zbliźcie się do Boga, a zbliży się do was” (Jk 4,8).
- „Oto stoję u drzwi i kołaczę; jeśli ktoś usłyszy głos mój i otworzy drzwi, wstąpię do niego i będę z nim wieczerał, a on ze mną” (Ap 3,20).

Bez względu na twoją życiową sytuację, Bóg jest bliżej, niż myślisz. Pragnie obdarzyć swoimi błogosławieństwami twoją rodzinę, zbór, społeczność i świat.

ZASADNICZE ELEMENTY PROGRAMU 10 DNI MODLITWY

Codzienna karta tematyczna

Na każdy z 10 dni przygotowana została karta tematyczna. Zawiera ona sugerowany plan spotkania oraz propozycje tematu modlitw i wspólnych pieśni. Zaleca się, by każdy z uczestników przestudiował kartę tematyczną przed spotkaniem modlitewnym i miał ją ze sobą, aby mógł śledzić plan spotkania.

Zbory na całym świecie będą się jednoczyć w modlitwie wokół tematu dnia. Przyłącz się do modlitwy opartej na fragmentach *Pisma Świętego*, cytatach i intencjach modlitewnych zawartych w karcie tematycznej. Możesz podzielić się na mniejsze grupy i każda z grup może modlić się w innych intencjach z podanej listy.

Niektóre z intencji odnoszą się w szczególny sposób do ogólnościatowego Kościoła adwentystycznego. Ważne, byśmy modlili się razem za nasz Kościół, ale możecie też modlić się w bardziej ogólny sposób, zwłaszcza jeśli w grupie są goście spoza Kościoła. Módlcie się,

byście jak najlepiej przyjęli gości i aby poczuli się oni częścią grupy.

Sugerowany czas na poszczególne elementy spotkania w części poświęconej na modlitwę

Pamiętajcie o zachowaniu prostego formatu spotkania, aby uczestnicy mogli się skupić na modlitwie. To, ile czasu poświęcicie na każdą z części modlitwy, będzie się różnić za każdym razem. Poniższe ramy czasowe to jedynie sugestia na podstawie tego, co zazwyczaj najlepiej się sprawdza:

- Powitanie/wprowadzenie: 2-5 minut.
- Czytanie (zob. karty tematyczne): 5 minut.
- Modlitwa na podstawie „Tekstów biblijnych do modlitwy” (zob. karty tematyczne): 10-15 minut.
- Modlitwa na podstawie „Dodatkowych intencji modlitewnych” (zob. karty tematyczne): 20-30 minut.
- Pieśń i dziękczynienie: 5-10 minut.

Módl się za innych

Zachęć uczestników spotkań, by prosili Boga, aby wskazał im od pięciu do siedmiu osób, które postawił na ich drodze. Mogą to być domownicy, przyjaciele, współpracownicy, członkowie zboru itd. Zachęć uczestników, aby modlili się, by Duch Święty wskazał im te osoby i pomógł im nawiązać łączność z nimi podczas tych 10 dni. Możesz dostarczyć kartki, na których uczestnicy spotkania będą mogli zapisać imiona siedmiu osób, za które będą się modlić.

Sobotnie nabożeństwo podczas 10 Dni Modlitwy

Zaplanujcie specjalny modlitewny akcent i dzielenie się świadectwami wysłuchanych modlitw podczas nabożeństw w obie soboty podczas programu 10 Dni Modlitwy. Bądźcie kreatywni — jest wiele sposobów podzielenia się ze zbozem tym, co dzieje się podczas codziennych spotkań modlitewnych.

Szczególne podsumowanie w ostatnią sobotę

Zwłaszcza ostatnia sobota powinna być zaplanowana jako czas radości ze wszystkiego, czego Bóg dokonał podczas 10 Dni Modlitwy. Przeznaczcie odpowiednio dużo czasu na świadectwa wysłuchanych modlitw, biblijne nauczanie/kazanie o modlitwie oraz wspólny śpiew. Poprowadź zgromadzenie w modlitwie, aby ci, którzy nie uczestniczyli w codziennych spotkaniach, mogli doświadczyć radości wspólnej modlitwy. Zob. wskazówki w materiale na ostatnią sobotę.

Pokłosie 10 Dni Modlitwy

Módlcie się, by Bóg wskazał wam, jak wasz zbór/grupa ma kontynuować to, co On rozpoczął podczas 10 Dni Modlitwy. Być może kontynuacją będą cotygodniowe spotkania modlitewne, a może Bóg pragnie, byście rozpoczęli nową służbę w waszym zborze albo działalność ewangelizacyjną w okolicy. Bądźcie otwarci na Boże prowadzenie. Będziecie zdumieni tym, dokąd Bóg może was zaprowadzić. Część zatytułowana Wyzwania ewangelizacyjne zawiera szereg pomysłów służby.

Świadectwa

Podzielcie się tym, jak Bóg działał podczas 10 Dni Modlitwy! Wasze świadectwa będą zachętą dla innych. Świadectwa możecie nadsyłać za pośrednictwem strony internetowej www.tendaysofprayer.org.

Wskazówki dotyczące wspólnej modlitwy

Uzgodnijcie intencje. Kiedy ktoś modli się w jakiejś intencji, niech inni modlą się o to samo uzgodniwszy to wcześniej. Taka modlitwa ma moc. Nie sądźcie, że skoro jedna osoba modliła się w jakiejś intencji, inni nie powinni wspomnieć jej w modlitwie. „Nadto powiadam wam, że jeśli by dwaj z was na ziemi uzgodnili swe prośby o jakąkolwiek rzecz, otrzymają ją od Ojca mego, który jest w niebie” (Mt 18,19). Jakże budujące jest to, kiedy wspieramy się nawzajem w modlitwie!

Powoływanie się na Boże obietnice. Zachęć uczestników spotkań, by modląc się powoływali się na Boże obietnice. Łatwo jest skupiać uwagę na naszych problemach. Ale kiedy powołujemy się na Boże obietnice, nasza wiara wzrasta i przypominamy sobie, że nie ma nic niemożliwego dla Boga. Obietnice pomagają nam odwrócić wzrok od naszych słabości i trudności, a skierować go na Jezusa. W każdej słabości i zmaganiach możemy znaleźć w *Biblii* obietnice, na które możemy się powołać. Zachęć uczestników, by szukali więcej obietnic i spisywali je, aby mogli powołać się na nie w przyszłości.

Post. Zachęć uczestników programu 10 Dni Modlitwy, by rozważyli jakiegoś rodzaju post, np. od oglądania telewizji, słuchania świeckiej muzyki, oglądania filmów, surfowania po internecie czy jakiegoś rodzaju pokarmów, zwłaszcza tych ciężkostrawnych. Zaoszczędzony czas niech poświęcą na modlitwę i studiowanie *Biblii*, prosząc Boga o pomoc dla siebie i zboru, byście trwali pełniej w Chrystusie. Przyjmując prosty sposób odżywiania członkowie grupy mogą sprawić, że ich umysły będą bardziej otwarte na głos Ducha Świętego.

Duch Święty. Nie zapomnijcie prosić, by Duch Święty wskazał wam, jak i o co powinniście się modlić w kontekście sytuacji życiowej poszczególnych osób. *Biblia* uczy nas, że nie wiemy, jak się modlić i o co się modlić, ale Duch Święty wstawia się za nami.

„Musimy nie tylko modlić się w imieniu Chrystusa, ale także w natchnieniu Ducha Świętego. Tak właśnie powinniśmy rozumieć stwierdzenie, że «Duch wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach» (Rz 8,26). Bóg pragnie odpowiadać na takie modlitwy. Kiedy gorliwie i usilnie wypowiadamy modlitwę w imieniu Chrystusa, w tej intensywności zawarta jest Boża poręka, że On wysłucha naszą prośbę i «potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy» (Ef 3,20)” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, wyd. 6, Warszawa 2020, s. 99).

Prowadzenie dziennika modlitewnego. Prowadzenie dziennika podczas 10 Dni Modlitwy może być dobrym sposobem na zapamiętywanie codziennych tematów modlitwy, podejmowanie konkretnych zobowiązań wobec Boga oraz rozpoznawanie Jego błogosławieństw. Zapisywanie naszych modlitw i rejestrowanie odpowiedzi Boga na nie jest pewnym sposobem budowania wiary.

Dziennik modlitewny podczas 10 Dni Modlitwy można prowadzić na kilka sposobów. Możecie poświęcić czas podczas spotkań modlitewnych, aby uczestnicy mogli zanotować swoje prośby kierowane do Boga. Możecie prowadzić grupowy dziennik modlitw i odpowiedzi — czy to w notatniku, czy na dużym arkuszu, czy w internecie. Dobrze jest wracać do tych wpisów i przypominać sobie, jak Bóg odpowiadał na wasze modlitwy!

Szacunek dla Boga. Zachęcaj uczestników słowem i przykładem do okazywania szacunku dla Boga. Przechodzimy to sali tronowej Króla wszechświata. Nie traktujmy tego czasu modlitwy z lekceważeniem w naszej postawie czy manierach. Jednak nie jest konieczne, byśmy przez cały czas klęczeli. Godzina modlitwy powinna zostać spędzona wygodnie, więc zachęć uczestników, by klęczeli, siedzieli lub stali, stosownie do tego, jak Bóg ich prowadzi i jak jest im wygodniej.

Modlitwa pojedynczymi zdaniem. Modlitwy powinny być krótkie i rzeczowe. To daje innym okazję, by się modlić. Starajcie się ograniczyć swoje modlitwy do kilku zdań. Każdy może się modlić wielokrotnie. Krótkie modlitwy, najlepiej jednozdaniowe, czynią czas modlitwy interesującym i pozwalają Duchowi

Świętemu wywierać wpływ na uczestników spotkania w czasie modlitwy. Nie musicie zaczynać i kończyć każdego zdania modlitwy wyrażeniami takimi jak: „Drogi Boże” i „Amen”. Niech wasze modlitwy będą jedną długą rozmową z Bogiem.

Milczenie. Jako lider grupy nie staraj się zdominować czasu poświęconego na modlitwę. Cel jest taki, by inni się modlili. Chwile milczenia są dobre, bo dają Bogu czas, by przemawiał do serc uczestników. Pozwólcie Duchowi Świętemu działać i niech każdy ma okazję się modlić.

Śpiew. Spontaniczny grupowy śpiew połączony z modlitwą dodaje piękna spotkaniu modlitewnemu. Proponowane pieśni są podane pod koniec planu spotkania. Nie musicie odśpiewać wszystkich proponowanych pieśni — są to tylko propozycje do wykorzystania. Śpiew jest dobrym sposobem przejścia z jednej części modlitwy do kolejnej.

Podawanie intencji modlitewnych w czasie modlitwy. Nie pytaj o intencje modlitewne przed rozpoczęciem modlitwy. Zamiast tego poproś uczestników, by modląc się wymieniali intencje i zachęcali innych do przyłączenia się do modlitwy w danej intencji. Dlaczego? Bo to oszczędza mnóstwo czasu! Rozmawianie o intencjach często pochłania większość czasu przeznaczonego na modlitwę. Szatan cieszy się, kiedy zamiast się modlić w jakiejś sprawie, zaczynamy o niej dyskutować. Słyszając o problemie, ludzie mają skłonność do wyrażania współczucia i sugerowania rozwiązań. A przecież moc pochodzi od Boga! Im więcej się modlimy, tym więcej Jego moc zdziała.

Osobiste nabożeństwo. To bardzo ważna kwestia! Nie zapomnij, że jako lider musisz spędzać codziennie czas u stóp Jezusa, rozmawiając z Nim i studiując Jego Słowo. Jeśli poznawanie Boga będzie najważniejsze dla ciebie, twoje duchowe doświadczenie będzie harmonijne i błogosławione. „Z ukrytego miejsca modlitwy pochodziła siła, która wstrząsnęła światem w dobie Wielkiej Reformacji. Tam, w świętej ciszy, słudzy Pana stawali na skale Jego obietnic” (Ellen G. White, *Wielki bóg*, wyd. 20, Warszawa 2019, s. 131). Kiedy lider się modli, Bóg porusza serca innych!

Wprowadzenie

Witaj w programie 10 Dni Modlitwy 2025! Modlitwa prawdziwie prowadzi do duchowego ożywienia. Bóg dokonał wielu cudów w minionych latach, kiedy zwracaliśmy się do niego w modlitwie i poście. Duch Święty dokonywał ożywień, nawróceń, odnowienia ewangelizacyjnego zapału, a także uzdrawiał więzi. Przeczytaj kilka świadectw osób, które uczestniczyły w programie 10 Dni Modlitwy 2024.

- „Podczas tegorocznych 10 Dni Modlitwy wszechmocny Bóg dokonał wielu niesamowitych cudów. (...) W sąsiedztwie jednego z naszych zborów nie było prądu od niemal dwóch lat. (...) Tak więc w ciągu 10 Dni Modlitwy pastor zaproponował nam, byśmy modlili się każdego ranka o to, by linia energetyczna została naprawiona. Nasze modlitwy zostały wysłuchane! Chwała Bogu!” (P.C.O.).
- „[Podczas 10 Dni Modlitwy] nastąpiło odnowienie zaangażowania, motywacji, gorliwości i szczerości w naszych zborze. Dla mnie osobiście było to odrodzenie, zwłaszcza podczas kulminacyjnego owocnego nocnego czuwania modlitewnego! Potrzebujemy więcej takich wspólnych sesji, by przychodzić bliżej do stóp Jezusa” (E.A.).
- „Moje zaangażowanie w czytanie *Pisma Świętego* i spędzanie czasu na modlitwie nie było poważne. Po 10 Dniach Modlitwy moja postawa wobec modlitwy zmieniła się diametralnie. Zaczęłem spędzać więcej czasu na modlitwie chwalać Boga, modląc się za bliźnich i studiując *Pismo Święte*. Miałem dość wysokie nadciśnienie, ale znacząco zmalało. Dziękuję Wszechmocnemu!” (H.R.).
- „Podczas 10 Dni Modlitwy modliliśmy się między innymi za siostrę, która miała zaplanowaną rozmowę

w sprawie pracy. Otrzymała pracę, choć inne osoby, które starały się także o tę pracę, miały wyższe kwalifikacje. Jesteśmy zdumieni tym, jak Bóg działa po wielu latach zmagania i czekania. Jak wiele razy się modliliśmy? Nie potrafimy zliczyć. Zachęcam wszystkich do trwania w modlitwie, gdyż nasze modlitwy nie są daremne, jeśli szczerze wierzymy” (L.B.).

Bóg wzywa nas do ożywienia. *Biblia* jest pełna obietnic dla nas:

- „Ukorzy się mój lud, który jest nazwany moim imieniem, i będą się modlić, i szukać mojego oblicza, i odwrócą się od swoich złych dróg, to Ja wysłucham z niebios, i odpuszczę ich grzechy i ich ziemię uzdrowię” (2 Krn 7,14).
- „A gdy mnie będziecie szukać, znajdziecie mnie. Gdy mnie będziecie szukać całym swoim sercem, objawię się wam — mówi Pan” (Jr 29,13-14).
- „Każdy, kto będzie wzywał imienia Pana, będzie wybawiony” (Jl 3,5).
- „Zbliźcie się do Boga, a zbliży się do was” (Jk 4,8).
- „Oto stoję u drzwi i kołaczę; jeśli ktoś usłyszy głos mój i otworzy drzwi, wstąpię do niego i będę z nim wieczerał, a on ze mną” (Ap 3,20).

Cokolwiek dzieje się teraz w twoim życiu, Bóg jest bliżej ciebie, niż możesz to sobie wyobrazić. On pragnie błogosławić twoich bliskich, zbor, społeczność i świat wokół ciebie!

Temat 10 Dni Modlitwy 2025: Gdy się modlicie...

W tym roku autorem czytanek na 10 Dni Modlitwy jest dr Pavel Goia, redaktor naczelny „Ministry”. Przy pomocy przykładów z własnej służby kaznodziejskiej

analizuje on Modlitwę Pańską i inne nauki Jezusa, rozwijając głębiej znaczenia i duchowego przesłania tych znanych fragmentów *Pisma Świętego*. Co znaczy „święcić” imię Boga? Jak ma wyglądać królestwo Boga na Ziemi? Jak przebaczenie innym zmienia naszą więź z Bogiem? Czy Bóg czasami wiedzie ludzi na pokuszenie?

Czy modlisz się całe życie, czy od kilku dni, te czytanki obudzą twoje poczucie potrzeby i pragnienia spotkania z Jezusem w modlitwie każdego dnia. Czytaj uważnie i studiuj swoją *Biblię*. Jeśli to możliwe, znajdź grupę wierzących, z którymi będziesz mógł modlić się razem podczas tych dziesięciu dni. Gdzie dwaj lub trzej modlą się w imieniu Jezusa, tam dzieją się cuda!

Sugerowane wskazówki dotyczące modlitwy

- Niech twoje modlitwy będą krótkie — jedno dwa zdania w danej intencji. Daj innym możliwość modlić się, tak by wszyscy mogli czynnie uczestniczyć w modlitwie. Możesz się modlić po wielokroć, podobnie jak zabierasz wielokrotnie głos w rozmowie.
- Milczenie jest dobre, gdyż daje wszystkim czas na słuchanie Ducha Świętego.
- Wspólne śpiewanie pieśni pod kierunkiem Ducha Świętego jest także wielkim błogosławieństwem. Nie potrzebujecie do tego akompaniamentu — możecie śpiewać pieśni, których melodię dobrze znacie.
- Zamiast poświęcać cenny czas przeznaczony na modlitwę na przedstawianie intencji modlitewnych, po prostu przedstaw te intencje w modlitwie. Inni będą mogli modlić się w tych intencjach i powoływać się na Boże obietnice w potrzebach przedstawionych w modlitwie przez ciebie.

Powoływanie się na obietnice Boże

Bóg dał nam wiele obietnic w Jego Słowie. Naszym przywilejem jest powoływanie się na nie w naszych modlitwach. Wszystkie Jego przykazania i rady są jednocześnie obietnicami. On nigdy nie żąda od nas niczego, czego nie moglibyśmy zrobić w Jego mocy.

Gdy się modlimy, łatwo przychodzi nam skupiać uwagę na naszych potrzebach, trudnościach i wyzwaniach, a następnie biadać i użalać się nad naszą sytuacją. Nie taki jest cel modlitwy. Modlitwa ma wzmacniać naszą

wiarę. Dlatego zachęcam cię, byś w modlitwie powoływał się na Boże obietnice. Pomogą ci one przenieść wzrok z siebie i swoich słabości na Jezusa i Jego potęgę. Patrząc na Niego zmieniamy się na Jego obraz.

Ellen G. White radzi: „Każda obietnica w Słowie Bożym jest przeznaczona dla nas. W naszych modlitwach przedstawiamy słowa Jahwe obłożone Jego przysięgą i przez wiarę przyjmujemy na własność Jego obietnice. Jego słowo zapewnia, że jeśli prosimy z wiarą, otrzymamy wszelkie duchowe błogosławieństwa. Nie przestawaj prosić, a otrzymasz o wiele więcej niż prosisz czy nawet myślisz” (Ellen G. White, *W atmosferze niebios*, Warszawa 2001, wyd. I, s. 71).

Jak możesz się powoływać na Jego obietnice? Na przykład, kiedy modlisz się o pokój, możesz się powołać na J 14,27 i powiedzieć: „Panie, Ty powiedziałeś nam w swoim Słowie: »Pokój zostawiam wam, mój pokój daję wam; nie jak świat daje, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka«. Daj nam pokój, którym obiecałeś nas obdarzyć”. Dziękuj Panu, że obdarza cię pokojem, nawet jeśli nie czujesz jeszcze, że to się stało.

Post

Zachęcam cię, byś podczas tych dziesięciu dni podjął post Danielowy. Rozpoczęcie roku modlitwą i postem jest znakomitym sposobem poświęcenia naszego życia Bogu na nadchodzący rok. Ellen G. White mówi nam: „Odtąd i aż do końca czasu lud Boży powinien być bardziej gorliwy, przebudzony, nie ufający własnej mądrości, ale mądrości swego Przywódcy. Powinni wyznaczyć dni na post i modlitwę. Nie należy wymagać zupełnego wstrzymywania się od spożywania posiłków, ale należy jeść oszczędnie i najprostszy pokarm” (Ellen G. White, *Counsels on Diet and Foods*, s. 188-189; zob. *Chrześcijaнин a dieta*, s. 130).

Wiemy, że Daniel spożywał tylko owoce i warzywa przez dziesięć dni. Podobnie zachęcamy cię do przyjęcia bardzo prostej diety podczas tych dziesięciu dni. Jeśli pragniemy mieć czystszy umysł, by słyszeć głos Boga, i jeśli pragniemy przybliżyć się do Niego, musimy zadbać o to, by sposób odżywiania nie przeszkadzał nam w tym.

Post polega nie tylko na powstrzymaniu się od spożywania pokarmu. Zachęcam cię także do postu

od telewizji, filmów, gier komputerowych, a nawet korzystania z portali społecznościowych czy materiałów audio-wizualnych w serwisach internetowych. Odłóż wszystko, co możesz odłożyć na bok, aby spędzać więcej czasu z Panem.

Celem postu nie jest uzyskanie cudu od Boga. Post służy ukorzeniu się przed Bogiem tak, by mógł On działać w nas i przez nas. Ukorzmy się przed Bogiem i szukajmy Go całym sercem, umysłem i ze wszystkich sił. Przybliżmy się do Niego w modlitwie i poście, a On przybliży się do nas.

Duch Święty

Nie zapomnij prosić Boga, by Duch Święty wskazał ci, jak i o co powinieneś się modlić w intencji innych osób w określonej sytuacji. *Biblia* mówi nam, że kiedy nie wiemy, o co i jak się modlić, Duch Święty wstawia się za nami.

„Musimy nie tylko modlić się w imieniu Chrystusa, ale także w natchnieniu Ducha Świętego. Tak właśnie powinniśmy rozumieć stwierdzenie, że «Duch wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach» (Rz 8,26). Bóg pragnie odpowiadać na takie modlitwy. Kiedy gorliwie i usilnie wypowiadamy modlitwę w imieniu Chrystusa, w tej intensywności zawarta jest Boża poręka, że On wysłucha naszą prośbę i «potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy» (Ef 3,20)” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, wyd. 6, Warszawa 2020, s. 99).

Wiara

Duch Proroctwa mówi nam, że „modlitwa i wiara uczynią to, czego żadna siła na ziemi uczynić nie może” (Ellen G. White, *Śladami Wielkiego Lekarza*, wyd. 6, s. 381). Powiedziano nam także, iż „możemy prosić o przebaczenie grzechów, o Ducha Świętego, o charakter podobny do Chrystusowego, o mądrość i siłę do wykonania Jego dzieła, o każdy dar, jaki obiecał, ale musimy wierzyć, że to, o co prosimy, otrzymamy, i dziękować Bogu, żeśmy otrzymali” (Ellen G. White, *Wychowanie*, s. 181). Tak więc przyswój sobie zwyczaj dziękowania Bogu z góry przez wiarę za to, co On uczyni i jak odpowie na twoje modlitwy.

Módl się za innych

Zachęcam cię do szczególnej modlitwy podczas tych dziesięciu dni za siedmioma osobami, które Bóg postawił na twojej drodze. Mogą to być krewni, przyjaciele, współpracownicy, sąsiedzi czy po prostu znajomi. Zastanów się i proś Boga, by wskazał ci, za kogo masz się modlić. Proś Boga, by dał ci prawdziwe pragnienie zbawienia dla tych ludzi. Zanotuj imiona na kartce i umieść ją w widocznym miejscu, np. w twojej *Biblii*. Będziesz zdumiony, jak Bóg będzie działał w odpowiedzi na twoje modlitwy!

Wyzwanie ewangelizacyjne 10 Dni Modlitwy

Jezus powołuje nas nie tylko do modlitwy, ale także do służby w praktycznych potrzebach ludzi żyjących wokół nas. „Albowiem łaknąłem, a daliście mi jeść, pragnąłem, a daliście mi pić, byłem przychodniem, a przyjęliście mnie, byłem nagi, a przyodzialiście mnie, byłem chory, a odwiedzaliście mnie, byłem w więzieniu, a przychodziliście do mnie” (Mt 25,35-36).

W książce *Śladami Wielkiego Lekarza* czytamy: „Musimy prowadzić podwójne życie — życie rozważli i działania oraz życie cichej modlitwy i poważnej pracy” (Ellen G. White, *Śladami Wielkiego Lekarza*, Warszawa 2009, wyd. VI, s. 383). Przyjęliśmy tak wielką miłość naszego Zbawiciela, więc mamy przywilej głoszenia jej naszym przyjaciołom, sąsiadom, a nawet nieznanym przez okazywanie im pomocy w potrzebie.

Pytajcie Boga w modlitwie, jak możecie docierać do innych po 10 Dniach Modlitwy. Przygotowując się do działania nie zapominajcie o modlitwie. „Osobista praca dla bliźnich powinna być poprzedzona solidną osobistą modlitwą, bowiem potrzeba wielkiej mądrości, by zrozumieć sztukę ratowania dusz. Zanim nawiążecie łączność z ludźmi, nawiąźcie łączność z Chrystusem. U tronu niebiańskiej łaski uzyskacie przygotowanie do usługiwania ludziom” (Ellen G. White, *Prayer*, s. 313).

W materiale zatytułowanym Wyzwanie ewangelizacyjne 10 Dni Modlitwy znajdziesz sugestie dotyczące sposobów docierania do społeczeństwa z przesłaniem Jezusa. Jezus wzywa was, byście stali się Jego dłońmi i stopami w potrzebującym świecie!

Dzień 1

„Trwajcie we Mnie”

*„Ja jestem krzewem winnym, wy jesteście latoroślami.
Kto trwa we mnie, a Ja w nim, ten wydaje wiele owocu;
bo beze mnie nic uczynić nie możecie” (J 15,5).*

Stałe połączenie — niezbędny warunek przyniesienia owocu

Po ukończeniu seminarium kaznodziejskiego zostałem powołany do służby w okręgu złożonym z trzech niewielkich zborów. Była zima. Jeden z tych trzech zborów składał się w większości ze starszych osób. W dobrą sobotę, kiedy mieliśmy specjalny program nabożeństwa, przychodziło około czterdziestu osób. Jednak zdarzały się i takie soboty, kiedy w nabożeństwie uczestniczyło nie więcej niż dziesięciu wyznawców.

Pewnej soboty było bardzo zimno, około minus trzydziestu pięciu stopni Celsjusza. Było nas dziewięcioro — moja czteroosobowa rodzina i jeszcze pięć innych osób. Zastanawiałem się, czy w ogóle wygłaszać kazanie. Starsza zboru, około dziewięćdziesięcioletnia kobieta, powiedziała:

— Oddajemy dziesięcinę, więc kazanie nam się należy.

Zatem wygłosiłem kazanie. Przemawiałem na podstawie J 15,4-8. W tych kilku wersetach Jezus trzykrotnie powtarza słowa „trwajcie we Mnie”. W hebrajskiej kulturze coś, co zostaje powtórzone trzykrotnie, jest bardzo ważne, wręcz niezbędne. Podkreśliłem fakt, iż liczy się nie tyle to, co my *czynimy* jako chrześcijanie. Choć jesteśmy powołani do służby, nigdy rezultaty nie są jedynie naszym dziełem. Jezus dał nam słowo, że jeśli trwamy

w Nim, On spełni wszystko, o co Go prosimy zgodnie z Jego wolą. Nie ma tu miejsca na domysły — pewność sukcesu jest stuprocentowa. Tak więc powiedziałem moim słuchaczom:

— Liczy się nie to, co my możemy zrobić, ale co Bóg może zrobić.

Ellen White trafnie zauważyła: „Sukcesu nie zagwarantują ani te umiejętności, które już posiadacie, ani też te, które dopiero zdobędziecie. Tego może dokonać dla was Pan. Potrzeba nam znacznie więcej zaufania do tego, czego może dokonać Bóg dla każdej wierzącej duszy” (Ellen G. White, *Posłannictwo chrześcijan*, wyd. 3, Warszawa 2013, s. 220).

Powiedziałem mojemu małemu zborowi, że modlitwa „jest sekretem duchowej mocy” (Ellen G. White, *Prayer*, s. 12). Modlitwa łączy nas ze „Źródłem siły” (tamże, s. 272). Modlitwa daje nam przystęp do Bożych „nieograniczonych bogactw” (Ellen G. White, *Pokój, za którym tęsknisz*, wyd. 3, Warszawa 2011, s. 93). Jest to najskuteczniejsza broń przeciwko atakom szatana (*Testimonies for the Church*, t. 1, s. 295-296.345-346).

Mówiłem im o obietnicy Jezusa zapisanej w Mt 18,19-20: „Nadto powiadam wam, że jeśli by dwaj z was na ziemi uzgodnili swe prośby o jakąkolwiek rzecz, otrzymają ją od Ojca mego, który jest w niebie. Albowiem gdzie są dwaj lub trzej zgromadzeni w imię moje, tam jestem

pośród nich". Jezus nie mówi o dwustu czy trzystu, ale „dwóch lub trzech”, którzy uzgodnią swoje prośby i będą się modlić razem. Nie mówi też, że być może otrzymają to, o co proszą, ale po prostu „otrzymają” to.

Powiedziałem moim nielicznym słuchaczom:

— Nieczynienie niczego nie wchodzi w grę. Musimy modlić się i działać, a Bóg zapewni rezultaty, jak obiecał.

To było naprawdę mocne kazanie o mocy modlitwy. Kiedy wracaliśmy do domu, powiedziałem żonie:

— Musimy się przeprowadzić. W tym zborze nie ma żadnej nadziei na rozwój. W gruncie rzeczy nie ma nadziei na nic.

Wtedy moja żona zacytowała fragment mojego kazania wraz z obietnicą Jezusa, a następnie zapytała mnie:

— Dlaczego nie wezwiesz ich do modlitwy?

Wahałem się, ale uczyniłem to. Kilka kobiet przychodziło każdego ranka o godzinie 6.30, by modlić się razem o Ducha Świętego, rozwój zboru, nasze rodziny, miasto, Boży plan dla zboru i jasność co do tego, co mamy czynić. Trzy miesiące później do zboru uczęszczało już około stu dwudziestu osób.

Bóg wzywa nas, byśmy nieustannie trwali w Nim, modlili się bez ustanku i nigdy nie ustawali w łączności z Nim. On zaprasza, byś trwał w Nim, a twoim zadaniem jest zapraszać Go, by trwał w tobie. To jest jedyne źródło mocy dostępne dla ciebie. Od tego zależy twoje bezpieczeństwo. Póki jesteś w łączności z Bogiem, szatan nie ma mocy nad tobą. Chrystus w tobie a ty w Nim to jedyna droga do rozwoju i powodzenia.

Módlmy się!

Modlitwa (30-45 minut)

Grupy modlitewne mają różne sposoby modlenia się razem. Zachęcamy was do spędzenia 30-45 minut na wspólnej modlitwie tak, jak Duch Święty was poprowadzi. Zachęcamy was do modlenia się modlitwą konwersacyjną (każdy z uczestników może się modlić krótko (1-3 zdaniem), ale wielokrotnie. Poniżej zamieszczamy przykłady wersetów biblijnych będących wprowadzeniem do modlitwy. Możecie dodać do nich także inne fragmenty. Skorzystajcie także ze wskazówek zawartych

w „Instrukcjach dla lidera grupy modlitewnej” oraz „Intencji modlitewnych Kościoła ogólnoswiatowego”.

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „Ja jestem krzewem winnym, wy jesteście latoroślami. Kto trwa we mnie, a Ja w nim, ten wydaje wiele owocu; bo beze mnie nic uczynić nie możecie” (J 15,5).

„*Trwajcie we mnie, a Ja w was*”. Jezusie, naucz nas trwać w Tobie każdego dnia. Bez Ciebie jesteśmy jak martwe gałązki oddzielone od życiodajnego Krzewu. Bądź z nami, działaj w nas, przemawiaj przez nas. Mieszkaj w naszych sercach i miłuj świat przez nas.

„*Obfity owoc wydadacie*”. Panie, wiemy, że wszelka sprawiedliwość pochodzi od Ciebie. Spraw, by dojrzał w nas owoc Ducha. Napełnij nas Twoją miłością, radością, pokojem, cierpliwością, uprzejmością, dobrocią, pracowitością, łagodnością i wstrzeźliwością. Niech nasze życie odzwierciedla Twój nienaganny charakter wobec ludzi, których spotykamy na naszej drodze.

„*Beze mnie nic uczynić nie możecie*”. Panie, nasza sprawiedliwość jest jak brudne łachmany. Łamiemy obietnice, nienawidzimy wrogów i zawodzimy tych, których kochamy. Bez Ciebie jesteśmy bezradni i zgubieni. Potrzebujemy Twojej miłości, cierpliwości i łaski każdego dnia. Trzymaj nas blisko przy Tobie każdego dnia.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnoswiatowy (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 384, 397, 455.

Dzień 2

„Naucz nas modlić się”

„A gdy On w pewnym miejscu modlił się i zakończył modlitwę, ktoś z jego uczniów rzekł do niego: Panie, naucz nas modlić się” (Łk 11,1).

Sedno chrześcijańskiego życia

Modlitwa jest niezbędna. Bez niej nie ma mowy o duchowym życiu. „Każdego ranka poświęć czas, by rozpocząć swoją pracę od modlitwy. Nie traktuj tego czasu jak zmarnowany. Ten czas będzie trwał przez nieskończone wieki. W ten sposób efektywność i duchowe zwycięstwo staną się twoim udziałem” (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, t. 7, s. 194).

Uczniowie często widzieli Jezusa modlącego się. Rozumieli też, że Jego praktyka modlitwy różni się od tego, jak oni pojmowali modlitwę. Uczniowie Jezusa byli dobrymi, duchowo usposobionymi ludźmi. Mieli szczerę serca i pragnęli służyć Bogu. Uczęszczali na nabożeństwa, świętowali sobotę, oddawali dziesięcinę i spożywali czyste pokarmy. Każdy Izraelita, a z pewnością uczeń Jezusa, wiedział, jak się modlić. Czy na pewno?

Przeważnie zakładamy, że umiemy się modlić. Nawet dzieci to potrafią. Ale kiedy uczniowie widzieli modlącego się Jezusa i porównywali swoje modlitwy z Jego modlitwami, uświadamiali sobie, że nie umieją się modlić. Dlatego poprosili: „Panie, naucz nas modlić się” (Łk 11,1).

Zakładamy, że modlitwa to coś prostego. Owszem, Bóg wysłuchuje nawet najprostszych modlitw. Jednak musimy stale rozwijać naszą praktykę modlitwy.

Uczniowie zauważali, że kiedy przemawiają, nie robi to na nikim większego wrażenia. Próbowali uzdrawiać

i wyrzucać demony, ale nie mieli mocy. Zapytywali więc Jezusa: „Jak Ty to robisz?”, a On odpowiadał: „Przez modlitwę i post”.

Jezus w zasadzie mówi, że nie możemy postępować według naszej mądrości, ale mamy działać w mocy Boga. Aby nasze działanie miało sens, musimy modlić się serio. W *Liście do Rzymian* Paweł mówi, że Duch Święty wstawia się za nami, bo nie wiemy, jak się modlić (Rz 8,26).

„Modlitwa jest oddechem duszy. Jest sekretem duchowej mocy. (...) Kiedy zaniedbujesz modlitwę albo modlisz się sporadycznie, od czasu do czasu, kiedy wydaje ci się to dogodne, tracisz poleganie na Bogu” (Ellen G. White, *Prayer*, s. 12-13).

Jezus miał mocną praktykę modlitwy i nierzadko spędzał całą noc na modlitwie. „Sam Jezus, żyjąc wśród ludzi, często się modlił. (...) Jezus jest naszym przykładem pod każdym względem. (...) Jego człowieczeństwo uczyniło modlitwę koniecznością i przywilejem. We wspólnocie ze swoim Ojcem znajdował pociechę i radość. Jeśli zatem Zbawiciel ludzkości, Syn Boży, odczuwał potrzebę modlitwy, o ileż bardziej słabi, grzeszni i śmiertelni ludzie powinni odczuwać konieczność żarliwej i stałej modlitwy” (Ellen G. White, *Pokój, za którym tęsknisz*, wyd. 3, Warszawa 2011, s. 92).

Jezus traktował modlitwę priorytetowo i rozpoczynał dzień modlitwą przed świtem. „A wczesnym rankiem,

przed świtem, wstał, wyszedł i udał się na puste miejsce, i tam się modlił” (Mk 1,35). Jezus zawsze miał czas i miejsce na modlitwę.

Kiedy uczniowie poprosili Jezusa, by nauczył ich się modlić, Jezus nie podał im wzorcowej modlitwy, którą mieli powtarzać słowo w słowo jak mantrę. Wyraźnie uczył, by nie recytowali wyuczonych tekstów podczas modlitwy (Mt 6,7). Jezus modlił się zupełnie inaczej, o czym możemy się przekonać czytając J 17 — modlił się stosownie do aktualnych potrzeb i sytuacji.

„Modlitwa jest otwarciem serca przed Bogiem jak przed przyjacielem” (tamże, s. 91). W modlitwie otwieramy serce przed Bogiem w szczerzej rozmowie, w dialogu. Jeśli powtarza się za każdym razem te same słowa wyuczonej modlitwy, staje się ona rutyną i jest wypowiedziana bezmyślnie.

Modlitwa i studiowanie Słowa Bożego powinny iść ze sobą w parze. Modląc się mówimy do Boga, a studiując Jego Słowo słuchamy, jak On mówi do nas.

Jezus żył modlitwą. Modlił się wczesnym rankiem. Udawał się na wybrane miejsce i otwarcie rozmawiał z Bogiem. On jest dla nas przykładem i wzywa, byśmy modlili się jak On.

Módlmy się!

Modlitwa (30-45 minut)

Grupy modlitewne mają różne sposoby modlenia się razem. Zachęcamy was do spędzenia 30-45 minut na wspólnej modlitwie tak, jak Duch Święty was poprowadzi. Zachęcamy was do modlenia się modlitwą konwersacyjną (każdy z uczestników może się modlić krótko (1-3 zdania), ale wielokrotnie. Poniżej zamieszczamy przykłady wersetów biblijnych będących wprowadzeniem do modlitwy. Możecie dodać do nich także inne fragmenty. Skorzystajcie także ze wskazówek zawartych w „Instrukcjach dla lidera grupy modlitewnej” oraz „Intencji modlitewnych Kościoła ogólnoswiatowego”.

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „A gdy On w pewnym miejscu modlił się i zakończył modlitwę, ktoś z jego uczniów rzekł do niego: Panie, naucz nas modlić się” (Łk 11,1).

„*W pewnym miejscu modlił się*”. Ojcze, naucz nas modlić się tak, jak modlił się Jezus. Tak często wymawiamy się od modlitwy i twierdzimy, że nie mamy czasu modlić się. Pomóż nam wybierać najlepszy czas i miejsce na spotkanie z Tobą każdego dnia. Zmień nasze priorytety i pozwól nam nabrać nowych nawyków, byśmy spędzali czas w Twojej obecności.

„*Panie, naucz nas modlić się*”. Tak, Panie, naucz nas, jak modlić się, tak jak nauczyłeś swoich uczniów. Dziękujemy za piękny przykład Modlitwy Pańskiej. Naucz nas kształtować nasze modlitwy i życie zgodnie z Twoim wzorem. Napełnij nas Duchem Świętym i posłuż się naszymi modlitwami, by zmieniać nasze rodziny, zbory i społeczności dla Twojego królestwa.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnoswiatowy (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 386, 60, 183.

Dzień 3

Konkretna modlitwa

„A modląc się, nie bądźcie wielomówni jak poganie; albowiem oni mniemają, że dla swej wielomówności będą wysłuchani. Nie bądźcie do nich podobni, gdyż wie Bóg, Ojciec wasz, czego potrzebujecie, przedtem zanim go poprosicie” (Mt 6,7-8).

Módl się konkretnie

Nasz syn Ovidiu zakupił dom w bardzo przystępnej cenie, ale dom był dość mały i w złym stanie. Musiał go przebudować i poszerzyć, aby przystosować go do potrzeb jego rodziny. Jednak ceny wzrosły znacząco. Raz po raz powtarzał, że nie będzie w stanie skończyć remontu z braku środków finansowych.

Powiedziałem Ovidiu, żeby przedstawił swoje potrzeby Bogu, bo On troszczy się o niego. Odpowiedział mi, że modli się w sprawie domu codziennie.

Wtedy poradziłem mu, żeby modlił się bardzo konkretnie, przedstawiając szczegółowo jedną potrzebę po drugiej. Zamiast modlić się dzisiaj o coś, czego będzie potrzebował za miesiąc czy choćby jutro, niech modli się dzisiaj o zaspokojenie dzisiejszych potrzeb. Bóg odpowiada konkretnie na konkretne prośby, ale nie odpowiada na modlitwy ogólnikowe.

Nie przychodźcie do Boga i nie mówcie: „Panie, zbaw moich sąsiadów”. Zamiast tego powiedzcie: „Ojcze, modlę się za mojego sąsiada Janka. Proszę, porusz jego serce. Daj mi mądrość i okazje, żeby zaprzyjaźnić się z nim i przekazać mu dobrą nowinę ewangelii”.

W Mk 10,47 czytamy o Bartymeuszu proszącym Jezusa o pomoc. Wołał on: „Jezusie, Synu Dawida! Zmiłuj się nade mną!”. To była ogólnikowa prośba. Tak więc Jezus zapytał go, o co konkretnie prosi: „Co chcesz, abym ci

uczynił?”. Wtedy Bartymeusz odpowiedział konkretnie: „Mistrzu, abym przejrzał”.

Zatem mój syn zaczął się modlić konkretniej. Prosił Boga, by pomógł mu znaleźć ekipę, która wykona wykop pod fundament. Zaczął szukać. Okazało się, że wszystkie ekipy mają terminarze zajęte na miesiące do przodu i żądają za tego rodzaju usługę od 18 do 22 tysięcy dolarów! Po długich poszukiwaniach i negocjacjach znalazł ekipę, która zgodziła się zrobić wykop w następnym tygodniu za 16 tysięcy.

Umówionego dnia kierownik ekipy przyjechał i czekał na robotników i koparkę. Po godzinie stracił cierpliwość. Powiedział, że wróci za trzy miesiące, i odjechał. Mój syn był zdruzgotany. Nie wiedział, co robić.

Wreszcie Ovidiu zaczął prosić Boga konkretnie o ekipę, która zrobi wykop szybko i za dobrą cenę. Kiedy skończył modlitwę, zjawił się sąsiad.

— Co słychać? — zapytał.

— Jakoś leci — odpowiedział Ovidiu. — Szukam ekipy, która zrobi mi wykop pod fundament.

— Ha! Właśnie kopią u mnie! — powiedział sąsiad. — Zapytaj ich, może wykopią i u ciebie.

Ovidiu pobiegł natychmiast na sąsiednią działkę i zapytał

— Skoro już tu jesteśmy z ciężkim sprzętem, to załatwimy wykop i u pana — odpowiedział kierownik ekipy.

— A ile to będzie mniej więcej kosztować? — zapytał Ovidiu.

— No, tak ze 2,5 tysiąca — odpowiedział kierownik drapiąc się w głowę.

Ovidiu otworzył usta z niedowierzania. Zrozumiał, że Bóg z wyprzedzeniem przygotował odpowiedź na jego modlitwę i czekał tylko, żeby poprosił.

„Modlitwa jest otwarciem serca przed Bogiem jak przed przyjacielem” (Ellen G. White, *Pokój, za którym tęsknisz*, wyd. 3, Warszawa 2011, s. 92). Bóg wzywa cię do otwartej łączności z Nim, przedstawiania potrzeb w wyraźny i konkretny sposób. On pragnie, byś mu ufał i oczekiwał od Niego odpowiedzi stosownej do Jego miłości, mądrości i obietnic. On odpowie w swoim czasie i w swój sposób, ale jeśli polegasz na Nim w wierze, będziesz wiedział, że Jego odpowiedź jest dla ciebie najlepsza.

Módlmy się!

Modlitwa (30-45 minut)

Grupy modlitewne mają różne sposoby modlenia się razem. Zachęcamy was do spędzenia 30-45 minut na wspólnej modlitwie tak, jak Duch Święty was poprowadzi. Zachęcamy was do modlenia się modlitwą konwersacyjną (każdy z uczestników może się modlić krótko (1-3 zdaniem), ale wielokrotnie. Poniżej zamieszczamy przykłady wersetów biblijnych będących wprowadzeniem do modlitwy. Możecie dodać do nich także inne fragmenty. Skorzystajcie także ze wskazówek zawartych w „Instrukcjach dla lidera grupy modlitewnej” oraz „Intencji modlitewnych Kościoła ogólnoswiatowego”.

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „A modląc się, nie bądźcie wielomówni jak poganie; albowiem oni mniemają, że dla swej wielomówności będą wysłuchani.

Nie bądźcie do nich podobni, gdyż wie Bóg, Ojciec wasz, czego potrzebujecie, przedtem zanim go poprosicie” (Mt 6,7-8).

„*Nie bądźcie wielomówni*”. Boże, naucz nas mówić do Ciebie jak do Przyjaciela. Czasami nasze modlitwy stają się monotonną rutyną, tak iż wydaje się, że nasze słowa nie unoszą się ponad sufit. Obudź nas duchowo! Pomóż nam odczuć Twoją realną obecność przy nas!

„*Wie Bóg, Ojciec wasz, czego potrzebujecie*”. Drogi Panie, Ty wiesz o nas wszystko. Znasz nasze lęki, nadzieje, nasze mocne strony i słabości. Często modlimy się o proste rzeczy, takie jak pokarm, środki finansowe czy powodzenie w pracy, ale Ty znasz nasze najgłębsze potrzeby. Dziękujemy, że Duch Święty wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach. Ufamy Ci we wszystkim, nawet jeśli nie widzimy drogi, którą nas prowadzisz!

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnoswiatowy (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 335, 461, 420.

Dzień 4

Niewysłuchane modlitwy (i wiara)

„Ci, którzy ufają Panu, nabierają siły” (Iz 40,31).

Czekanie...

Czekanie nie jest zabawne. Kto lubi czekać? Czekanie w przychodni lekarskiej, czekanie na telefon, czekanie na opóźniony samolot na lotnisku, czekanie na kogoś, kto spóźnia się na umówione spotkanie.

Abraham musiał czekać dwadzieścia pięć lat na wysłuchanie swojej modlitwy. Mojżesz czekał czterdzieści lat na Bożą interwencję. Józef przez kilkanaście lat był niewolnikiem i kilka lat spędził w więzieniu — niezbyt przyjemnym miejscu — także czekając na Bożą interwencję. W *Biblii* jest wiele przykładów ludzi czekających na pomoc od Boga.

Czekanie wystawia na próbę naszą cierpliwość. Biblia mówi, że cierpliwość jest jedną z najważniejszych cech ludu Bożego. To samo dotyczy modlitwy. Gdy się modlimy, najczęściej musimy czekać na odpowiedź.

„Każda szczerza modlitwa spotka się z odpowiedzią. Być może odpowiedź nie będzie taka, jakiej oczekujesz, jednak przyjdzie w taki sposób i w takim czasie, jaki najbardziej sprzyja twemu najlepiej pojętemu dobru. Modlitwy, które wypowiadasz w samotności, zmęczone przechodzeniem przez próby, zostaną wysłuchane przez Boga nie zawsze stosownie do twoich oczekiwań, ale zawsze dla twojego dobra” (Ellen G. White, *Poselstwo do młodzieży*, Warszawa 2011, s. 186).

Kiedy korzystamy i przedstawiamy nasze potrzeby w jasny, konkretny sposób, uznając naszą zupełną

zależność od Boga, wtedy Bóg odpowiada. Jednak najczęściej musimy czekać. Nierzadko musimy wykorzystać wszystkie nasze środki i możliwości, zanim Bóg interweniuje, abyśmy byli pewni, że ratunek przychodzi od Niego. Gdyby Bóg odpowiadał natychmiast, byłibyśmy skłonni przypisywać zasługę sobie.

Kiedy nie widzimy żadnej możliwości rozwiązania kryzysu, Bóg wypowiada słowo i dzieje się coś, czego nie byliśmy w stanie sobie wyobrazić. „Wołaj do mnie, a odpowiem ci i oznajmię ci rzeczy wielkie i niedostępne, o których nie wiesz!” (Jr 33,3).

Jednak kiedy Bóg nie odpowiada w takim czasie i w taki sposób, o jakie prosimy, przychodzi nam do głowy, że Bóg nas nie wysłuchał. Jednak Bóg odpowiada na szczerze, pokorne modlitwy, a Jego odpowiedź zawsze jest najlepszą z możliwych.

Jesteśmy powołani do poznania miłości Bożej (Ef 3,19). To wszystko, czego potrzebujemy. Im lepiej Go znamy, tym bardziej Mu ufamy i tym głębszy odczuwamy spokój oraz bardziej jesteśmy gotowi czekać na Jego prowadzenie i interwencję. Patrz na Niego, Jego miłość, Jego obietnice oraz drogę, którą prowadził cię przez wyzwania przeszłości.

„Temu, którego umysł jest stały, zachowujesz pokój, pokój mówię; bo tobie zaufał” (Iz 26,3).

Bóg zna przyszłość. On troszczy się o ciebie, ale troszczy się także o innych. Być może nie odpowiada teraz,

bo ma lepszą odpowiedź w lepszym czasie, a może to ty nie jesteś gotowy na Jego plan. Być może Bóg ma inną odpowiedź dotyczącą pilniejszych potrzeb, o których nawet nie pomyślałeś. Bóg także dopuszcza w twoim życiu zdarzenia, które pozwalają ci docierać do ludzi, do których nigdy nie dotarłbyś w inny sposób. Wiele z tego, co dzieje się w naszym życiu, zrozumiemy dopiero w Niebie.

Pamiętaj, że Jezus przyszedł na świat i umarł za nas nie po to, by zapewnić nam komfort i luksus na Ziemi. Owszem, zapowiedział, że na tym świecie czekają nas trudności (J 16,33). On posługuje się trudnymi doświadczeniami, by uczyć nas tego, co niezbędne dla rozwoju charakteru i naszego zbawienia. „Albowiem nieznaczny chwilowy ucisk przynosi nam przeogromną obfitość wiekuistej chwały” (2 Kor 4,17).

Zatem zamiast prosić Boga, by uwolnił nas od wyzwań, proś Go, by pomógł ci rozwijać się i uczyć dzięki wyzwaniom. Naszą największą potrzebą najczęściej nie jest to, o co się modlimy, choć z reguły jest to ważne. Naszą największą potrzebą jest poznanie naszego Boga. Im lepiej Go znamy, tym bardziej Mu ufamy i tym chętniej pozwalamy Mu działać dla nas.

Bóg wzywa cię do modlitwy i poznawania Go, doświadczenia Jego obecności, Jego planu i Jego prowadzenia. Proś o poznanie Go, zanim zaczniesz prosić o odpowiedź i pomoc, a potem zdej się na Niego i powierz Mu wszystkie swoje troski.

Módlmy się!

Modlitwa (30-45 minut)

Grupy modlitewne mają różne sposoby modlenia się razem. Zachęcamy was do spędzenia 30-45 minut na wspólnej modlitwie tak, jak Duch Święty was poprowadzi. Zachęcamy was do modlenia się modlitwą konwersacyjną (każdy z uczestników może się modlić krótko (1-3 zdania), ale wielokrotnie. Poniżej zamieszczamy przykłady wersetów biblijnych będących wprowadzeniem

do modlitwy. Możecie dodać do nich także inne fragmenty. Skorzystajcie także ze wskazówek zawartych w „Instrukcjach dla lidera grupy modlitewnej” oraz „Intencji modlitewnych Kościoła ogólnoswiatowego”.

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „Ci, którzy ufają Panu, nabierają siły” (Iz 40,31).

„Ci, którzy ufają Panu”. Ojcze, zazwyczaj nie lubimy czekać. Czekanie napełnia nas troską i lękiem, więc wybiegamy naprzód w poszukiwaniu własnych rozwiązań. Naucz nas polegać na Tobie jak dziecko polega na swoich rodzicach. Daj nam wiarę, byśmy wiedzieli, że trzymasz nasze jutro w swoich potężnych rękach. Obyśmy żyli przez wiarę, a nie tylko to, co widzimy wzrokiem.

„Nabierają siły”. Panie, czasami męczy nas życie w tym grzesznym świecie. Jesteśmy wyczerpani chorobami, nieporozumieniami, ubóstwem, niesprawiedliwością i samotnością. Podnieś nasze oczy do Nieba i odnów nasze siły. Naucz nas polegać na Tobie jako źródle siły i ufać Twoim liczным obietnicom. Kiedy jesteśmy słabi, połącz nas ze źródłem Twojej mocy.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnoswiatowy (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 373, 352, 533.

Dzień 5

„Święć się imię Twoje”

„Tak niechaj świeci wasza światłość przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie” (Mt 5,16).

Jesteśmy otwartym listem

Pewnego razu członkowie zboru wraz z pastorem starali się zaprosić sąsiadów na jakieś spotkania. Kilku odmówiło. Pastor zapytał kilka znajomych rodzin, dlaczego nie chcą przyjść. Różnymi słowami powiedzieli mniej więcej to samo:

— Skoro pan ___ należy do waszego zboru, to wolimy się trzymać od tego z daleka. To nie jest dobry człowiek. Nie ma szacunku do ludzi ani poczucia przyzwoitości. Oszukuje, znęca się nad zwierzętami, zawsze jest pochmurny i gburowaty. Większość członków zboru w milczeniu zgadzała się z tą opinią.

Modlitwa Pańska zaczyna się słowami: „Ojcze nasz, któryś jest w niebie”. Bóg jest nie tylko Bogiem wszechświata, ale także najbliższą nam Istotą pragnącą więzi z nami. Następne słowa brzmią: „Święć się imię twoje”. W języku greckim w tych słowach nie zostało użyte słowo *hagios* („święty”, „godny”), ale *hagiazó* („uświęcać”). Jak może się uświęcać imię Boga, który już jest święty?

Apostoł Paweł mówi, że jesteśmy otwartymi listami czytаныmi przez wszystkich (2 Kor 3,2). W 1 Kor 4,9 napisał: „Staliśmy się widowiskiem dla świata”.

Ludzie nie widzą Boga, ale widzą nas. Nasze codzienne postępowanie może przynosić Bogu chwałę i cześć albo znieważać Jego imię i źle reprezentować Kościół szkodząc jego dziełu (Mt 5,13-16).

Przychodźcie przed oblicze Boga z chwałą i uznajcie Go jako waszego miłującego Ojca. Zamiast skupiać się na swoich potrzebach, najpierw zwróćcie się do Boga, aby uczcić Jego imię. „Bóg pragnie, byśmy dążyli do tego, co służy Jego chwale Jego imienia. W żadnym razie nie mamy chwalić siebie, ale mamy chwalić Boga za Jego łaskę i duchowe błogosławieństwa, abyśmy mogli wywyższać Jego imię w naszym charakterze. Bóg jest chwalony, a Jego imię uświęcone, kiedy Jego dzieci swoim życiem reprezentują charakter Chrystusa” (*Manuscript 34*, 1903).

Módlcie się tak: „Ojcze, pomóż mi czcić Ciebie we wszystkim, co będę dzisiaj czynił. Pomóż mi dobrze reprezentować Ciebie i głosić Twoje imię, aby ludzie widząc mnie chwalili Ciebie. Pozwól mi postępować w taki sposób, by ludzie widzieli charakter Jezusa we wszystkich moich czynach i słowach”.

Także w modlitwie starajcie się poruszać tylko to, co przynosi chwałę i służy Bogu. W 1 J 5,14 czytamy, że „jeżeli prosimy o coś według jego woli, wysłuchuje nas”.

Musimy modlić się w imieniu Jezusa, ale to znaczy coś więcej niż wypowiedzenie na końcu modlitwy odpowiedniej formuły. W czasach biblijnych imię oznaczała charakter. Modlić się w imieniu Jezusa znaczy modlić się zgodnie z Jego wolą — prosić o to, co będzie właściwie reprezentować Jego i Jego charakter. W Jk 4,3 czytamy:

„Proście, a nie otrzymujecie, dlatego że źle proście”. „Modlić się w imieniu Chrystusa oznacza bardzo wiele. Oznacza to, że mamy uznać Jego charakter, objawić Jego ducha i czynić Jego dzieła” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 495).

Jezus obiecał odpowiedzieć na nasze modlitwy, jeśli prosimy w Jego imieniu, zgodnie z Jego wolą i o to, co przyniesie chwałę i cześć Bogu (J 14,13-14; 1 J 5,14).

A kiedy Bóg odpowiada, nie zapomnijcie chwalić Go za to i oddać Mu cześć. Nie wolno nam przypisywać żadnej zasługi samym sobie. Szatan usiłuje przywłaszczyć sobie chwałę Bożą. W pokorze i z wdzięcznością uznaj Boga i chwal Go słowami, czynami i modlitwami.

Kiedy narzekamy, kierujemy do ludzi błędne przesłanie o naszym Bogu. W pewnym sensie wyrażamy przez to, że Bóg nie jest dobry, nie troszczy się o nas i nie dotrzymuje swoich obietnic. Mamy się zawsze radować (1 Tes 5,16; Flp 4,4). Módlcie się, mówcie i postępujcie w sposób przynoszący chwałę Bogu. Wyrażając wątpliwości nie zainspirujecie nikogo do wiary. Czy możecie oczekiwać, że ludzie będą wielbić Boga w odpowiedzi na wasze narzekania?

Powinniśmy modlić się z głębi serca: „Miłujący niebiański Ojczy, pomóż mi dzisiaj mówić i postępować w sposób właściwie reprezentujący Ciebie wobec ludzi. Spraw, bym we wszystkim przynosił chwałę Tobie i pomóż mi posługiwać się Twoimi darami wyłącznie w sposób, który służy Tobie. Pozwól mi dzisiaj chwalić Twoje imię”.

Módlmy się!

Modlitwa (30-45 minut)

Grupy modlitewne mają różne sposoby modlenia się razem. Zachęcamy was do spędzenia 30-45 minut na wspólnej modlitwie tak, jak Duch Święty was poprowadzi. Zachęcamy was do modlenia się modlitwą konwersacyjną (każdy z uczestników może się modlić krótko (1-3 zdaniem), ale wielokrotnie. Poniżej zamieszczamy przykłady wersetów biblijnych będących wprowadzeniem do modlitwy. Możecie dodać do nich także inne

fragmenty. Skorzystajcie także ze wskazówek zawartych w „Instrukcjach dla lidera grupy modlitewnej” oraz „Intencji modlitewnych Kościoła ogólnoswiatowego”.

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „Tak niechaj świeci wasza światłość przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie” (Mt 5,16).

„*Tak niechaj świeci wasza światłość*”. Panie, Ty jesteś Źródłem wszelkiego światła. Jaśniej przez nas, aby inni widzieli piękno Twojego charakteru. Pomóż nam świecić jasno i odważnie, aby ludzie zostali pociągnięci do Twojego królestwa przez naszą miłość.

„*Aby widzieli wasze dobre uczynki*”. Boże, czasami zapominamy, że inni patrzą na to, co robimy. Pomóż im widzieć miłość, a nie nienawiść w naszym życiu. Pomóż nam widzieć szczodrość, a nie egoizm. Działaj w naszym życiu, by błogosławić nasze dzieci, sąsiadów, a nawet wrogów.

„*I chwalili Ojca waszego, który jest w niebie*”. Boże, Ty masz wzrastać, a my mamy się umniejszać. Obdarz nas pokorą i pomóż naszym bliźnim widzieć Twoją moc i współczucie w naszych dobrych czynach.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnoswiatowy (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 377, 456, 548.

Dzień 6

„Przyjdź Królestwo Twoje”

„Królestwo Boże jest pośród was” (Łk 17,21).

„Zbawienie stało się udziałem domu tego”

W Łk 19 Jezus wprasa się do domu Zacheusza. Tam w odpowiedzi na postawę gospodarza mówi: „Dziś zbawienie stało się udziałem domu tego” (w. 9). Kiedy Jezus mieszka w twoim domu, wnosi tam ze sobą Niebo. Zanim wejdiesz do Królestwa Bożego, Królestwo Boże musi wejść w twoje serce. W J 17 Jezus modlił się nie o to, by Jego wyznawcy zostali fizycznie oddzieleni od świata, ale by nie byli podobni do świata (J 17,15-16).

Musimy przyzwyczaić się już tutaj do życia takiego, jakie będziemy wieść w Niebie. Jeśli skupiamy uwagę na rzeczach tego świata, wówczas będziemy się upodobniać do świata. „Albowiem gdzie jest skarb twój — tam będzie i serce twoje” (Mt 6,21). Jednak jeśli skupiamy uwagę na Bogu i Jego Królestwie, wówczas Jego Królestwo będzie działać w nas i wokół nas. „Oblicza ludzi, którzy rozmawiają z Bogiem, dla których niewidzialny świat jest rzeczywistością, wyraża pokój Boży. Niosą oni ze sobą łagodną i miłą atmosferę Nieba” (Ellen G. White, *Medical Ministry*, s. 252).

Kiedy prowadziłem spotkania ewangelizacyjne na Kubie, wiele dzieci przychodziło z rodzicami na wykłady. Od pastora dowiedziałem się, że niemal wszyscy ci ludzie przybyli na spotkania za sprawą jednej kobiety. Zapytałem ją, co im powiedziała, żeby przyszli. Odpowiedziała:

— Nie chodzi o to, co powiedziałam.

Potem poprosiła, byśmy odwiedzili ją następnego dnia i zobaczyli sami. Poszliśmy.

Kobieta mieszkała w bardzo małym domku przypominającą altankę na działce. Wewnątrz nie było mebli z wyjątkiem dwóch prostych łóżek, małego stolika, dwóch starych krzesel i piecyka turystycznego. Wczesnym popołudniem wyszła przed domek i wtedy zbiegło się zewsząd około dwustu dzieci! Poleciała im usiąść na ziemi i pokazała kartki podpisane przez rodziców. Potem dzieci ustawiły się w kolejkę, a ona wydzielala im ryż. Dzieci siadały i jadły.

Kiedy wszystkie dzieci dostały swoją porcję, kobieta wyjaśniła nam, że większość jej sąsiadów nie ma pracy, a ona ma to szczęście i pracuje. Jej wynagrodzenie nie pozwala na zakup lepszej żywności, ale wystarcza, żeby kupić sporo taniego ryżu.

— Jesteśmy powołani, by być podobni do Jezusa i okazywać, jakie jest Królestwo Boże, aby ludzie go zapragnęli — powiedziała. — Mamy działać metodą Jezusa. Mamy karmić głodnych i okazywać im przyjaźń. Gdybym żyła tylko dla siebie, jak mogłabym się porównywać do Jezusa? A gdybym udzielała ludziom tylko fizycznego pokarmu, na co zdałaby się taka pomoc? Gotując tym dzieciom ryż okazuję im miłość Bożą. Ale daję im także duchowy chleb. Dzieci, jak wiadomo, łatwo się rozpraszają. Aby upewnić się, że słuchają, zadaję im zadanie. Muszą wrócić do domu i na dowód, że pilnie słuchały,

powtórzyć rodzicom to, czego się nauczyły. W ten sposób docieram także do rodziców. Działam w ten sposób od jakiegoś czasu i wszyscy ci ludzie mnie lubią, ufają mi i chętnie słuchają tego, co im przekazuję.

Kiedy dzieci skończyły jeść, kobieta opowiedziała im historię Jonasza, a potem nauczyła śpiewać pieśń. Potem dzieciaki kolejno ją uściskały i podziękowały. Słyszeliśmy, jak mówiły:

— Kocham cię, ciociu!

Uśmiechała się do nich szeroko.

— To nie jest tak, że tylko ja staram się im ukazać Królestwo Boże. One też są dla mnie błogosławieństwem i napełniają moje życie radością. To szczęście widzieć je uczęszczające do Kościoła, modlące się i uczące się o Bogu. Ale największa radość czeka mnie, kiedy ujrzę je w Niebie. Staram się, żeby zaznały przedsmaku Nieba już tutaj.

Jezus przyjdzie wkrótce. Abyśmy byli gotowi wejść do Jego Królestwa, kiedy przyjdzie, musimy mieć Jego Królestwo w sobie już teraz. Musimy modlić się codziennie: „Panie, przyjdź z Twoim Królestwem do mojego serca dzisiaj”. Bóg wzywa nas, byśmy żyli rzeczywistością Jego Królestwa każdego dnia. Dzięki codziennej modlitwie, studiowaniu Słowa Bożego i radosnej służbie możemy żyć na Ziemi tak, jakbyśmy byli w Niebie. Niech Niebo żyje w nas. Bądźmy tutaj Bożymi ramionami, podobnie jak w przeszłości ludzie wiary byli Bożymi ramionami na świecie.

Bóg pragnie wnieść Jego Królestwo w wasze serca i rodziny dzisiaj i każdego dnia. Chce, byście nauczyli się żyć w Jego obecności jako poddani Nieba. Codziennie otwierajcie serca na Niebo i niech miłość Boża przepływa od was do innych dzięki waszym szlachetnym i dobrym czynom.

Módlmy się!

Modlitwa (30-45 minut)

Grupy modlitewne mają różne sposoby modlenia się razem. Zachęcamy was do spędzenia 30-45 minut na wspólnej modlitwie tak, jak Duch Święty was poprowadzi. Zachęcamy was do modlenia się modlitwą

konwersacyjną (każdy z uczestników może się modlić krótko (1-3 zdaniami), ale wielokrotnie. Poniżej zamieszczamy przykłady wersetów biblijnych będących wprowadzeniem do modlitwy. Możecie dodać do nich także inne fragmenty. Skorzystajcie także ze wskazówek zawartych w „Instrukcjach dla lidera grupy modlitewnej” oraz „Intencji modlitewnych Kościoła ogólnoswiatowego”.

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „Królestwo Boże jest pośród was” (Łk 17,21).

„*Królestwo Boże*”. Panie, wiemy, że Twoje Królestwo nie jest królestwem mocy czy siły tego świata. Daj nam mądrość, byśmy rozumieli Twoje Królestwo pokory i żyli nim na tym świecie. Przygotuj nas do służby, niesienia pociechy i wspierania Twoich ziemskich dzieci.

„*Jest pośród was*”. Boże, pomóż nam każdego dnia żyć, jak przystało na poddanych Królestwa Niebios. Odwróć nasz wzrok od nas samych ku bliźnim. Kto w naszym otoczeniu potrzebuje kogoś, kto go wysłucha? Kto potrzebuje ciepłego posiłku czy ubrania dla dzieci? Kto potrzebuje usłyszeć nasze świadectwo o odradzającej mocy Jezusa? Przemawiaj do naszych serc i zaszczep w nas dzisiaj Twoje Królestwo.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnoswiatowy (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 230, 312, 456.

Dzień 7

„Bądź wola twoja, jak w niebie, tak i na ziemi”

*„Albowiem ja wiem, jakie myśli mam o was
— mówi Pan — myśli o pokoju, a nie o niedoli,
aby zgotować wam przyszłość i natchnąć nadzieją” (Jr 29,11).*

On jest Panem

Wszyscy mamy plany — te wieloletnie i te dzienne. W modlitwie zazwyczaj prosimy Boga o pomoc i błogosławieństwo w realizacji *naszych* planów, zamiast prosić o realizację *Bożych* planów. Bóg mówi: „Ja wiem, jakie myśli mam o was” (Jr 29,11). Aby otrzymać Boże błogosławieństwa i zasoby, musisz podążać za Bożym planem.

Czasami w modlitwie mówimy Bogu, co chcemy, aby dla nas zrobił, jakbyśmy to my byli panami, a On naszym sługą. Pamiętaj, że to On jest Bogiem, On jest Panem. To On mówi nam, co mamy czynić. „Każdego poranka poświęć siebie Panu na nadchodzący dzień. Poddaj Mu wszystkie swoje plany, aby były wykonane lub porzucone według wskazań Jego opatrności. Tak możesz każdego dnia oddawać swoje życie w ręce Boga” (Ellen G. White, *Pokój, za którym tęsknisz*, wyd. 3, Warszawa 2011, s. 68-69).

Pamiętaj o tych słowach zawartych w Modlitwie Pańskiej: „Bądź wola twoja, jak w niebie, tak i na ziemi”. W Niebie aniołowie służą Bogu. On wyznacza im zadania, a oni je wykonują. Na Jego polecenia odpowiadają: „Tak, Panie”, po czym wyruszają, by je wykonać. Żaden z nich nie mówi Bogu, co ma czynić, ani nie negocjuje z Bogiem i nie wymawia się: „Jestem zajęty”; „Zrobię to później”. Żaden nie spiera się z Bogiem mówiąc: „Nie mam środków na to”, ani: „Mam lepszy pomysł”. Kiedy Bóg poleca aniołowi coś uczynić, anioł to czyni, wiedząc, że wraz z poleceniem Bóg zapewnia środki do jego wykonania.

Pewnego dnia wraz z żoną wybraliśmy się w jedenastogodzinną podróż samochodem. Jak zwykle prosiliśmy Boga o to, by realizował swój plan dla nas tego dnia i wskazywał nam okazje do służby. Po około pięciu godzinach jazdy zatelefonował pewien pastor, mój przyjaciel.

— Módl się za mnie — powiedział. — Miałem dzisiaj lecieć na Kubę w związku z ewangelizacją, ale samochód mi się zepsuł, a autobus jest odwołany i nie mam jak się dostać na lotnisko.

Wiedziałem, że mieszka on w okolicy, przez którą właśnie przejeżdżaliśmy, więc powiedziałem:

— Podaj mi dokładny adres.

Kiedy podał mi zjazd z autostrady, okazało się, że właśnie do niego dojeżdżamy.

— Jesteśmy przy twoim zjeździe! — zawołałem.

— Jak to możliwe? — zapytał. — Przecież mieszkacie z pięć godzin ode mnie!

Zjechaliśmy z autostrady, podjechaliśmy pod jego dom i zawieźliśmy go na lotnisko. Zdążył na samolot i odleciał na Kubę.

Bardzo często żyjemy w ciągłym stresie i ponosimy porażki w naszych dążeniach, gdyż usiłujemy realizować własne plany. Jednak nie znamy szerszego obrazu. Nie wiemy, co kryje przyszłość. Bóg wie, co ma nastąpić, a ponadto miłuje nas.

„Zbyt wielu w planowaniu dla siebie świetlanej przyszłości doznaje całkowitego zawodu. Pozwól Bogu

planować za ciebie. (...) Bóg nigdy nie wie dzie swoich dzieci inną drogą, aniżeli tą, którą by oni sami wybrali, gdyby mogli znać koniec na początku i dostrzec chwałę zamierzenia, które wypełniają jako Jego współpracownicy" (Ellen G. White, *Śladami Wielkiego Lekarza*, wyd. 6, Warszawa 2009, s. 355).

Aby czynić wolę Boga, musisz ją znać, a więc powinieneś słuchać Boga w modlitwie. To co On mówi, jest o wiele ważniejsze niż to, co ty mówisz do Niego. „Musimy sami wciąż odnawiać znajomość woli Bożej. On sam musi przemawiać do serca. Kiedy milkną wszystkie głosy i czekamy w ciszy na Niego, wyraźnie usłyszymy głos Boży" (tamże, s. 33).

Modląc się mówimy do Boga, a On mówi do nas przez Jego Słowo. Modlitwa i studiowanie Słowa Bożego idą ze sobą w parze i nie należy ich rozdzielać. „*Biblia* jest głosem Boga przemawiającym do nas tak pewnie, jakbyśmy słyszeli Go na własne uszy" (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, t. 6, s. 393).

Z pewnością możemy Mu powiedzieć o naszych potrzebach. Możemy złożyć na Niego wszystkie nasze troski i potrzeby (1 P 5,7). Nie ma nic złego w wołaniu do Boga o pomoc. Jednak musimy pamiętać, że nie do nas należy informowanie Boga o tym, co On już wie. Mamy raczej prosić Go, by działał dla nas zgodnie z Jego wolą. Bóg dał nam wolność wyboru i szanuje nasz wybór. Nigdy nie interweniuje przez narzucenie nam swojej woli. Czeki na naszą prośbę, na nasz wybór Jego pomocy, i wtedy może działać.

Módl się, studiuj Słowo Boże i rozmyślaj o nim. Przedstawiaj Bogu swoje potrzeby i troski, prosząc Go o Jego prowadzenie i kierownictwo. Niech Boży plan będzie twoim priorytetem. Poszukuj Boga ponad wszystko i ufaj, że On zatroszczy się o wszystko, czego potrzebujesz, bo tak obiecał (Mt 6,33). Poświęć się służbie dla Niego i wykonuj Jego wolę. Mów każdego dnia: „Oto jestem, Panie. Posługuj się mną dzisiaj. Niech Twoja wola wypełnia się dziś w moim życiu”.

Módlmy się!

Modlitwa (30-45 minut)

Grupy modlitewne mają różne sposoby modlenia się razem. Zachęcamy was do spędzenia 30-45 minut

na wspólnej modlitwie tak, jak Duch Święty was poprowadzi. Zachęcamy was do modlenia się modlitwą konwersacyjną (każdy z uczestników może się modlić krótko (1-3 zdaniami), ale wielokrotnie. Poniżej zamieszczamy przykłady wersetów biblijnych będących wprowadzeniem do modlitwy. Możecie dodać do nich także inne fragmenty. Skorzystajcie także ze wskazówek zawartych w „Instrukcjach dla lidera grupy modlitewnej” oraz „Intencji modlitewnych Kościoła ogólnoswiatowego”.

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „Albowiem ja wiem, jakie myśli mam o was — mówi Pan — myśli o pokoju, a nie o niedoli, aby zgotować wam przyszłość i natchnąć nadzieją” (Jr 29,11).

„*Albowiem ja wiem, jakie myśli mam o was*”. Panie, czasami jesteśmy zupełnie pochłonięci dążeniem do własnych celów. Przebaczn nam nasze niezdrowe ambicje, chciwość i egocentryzm. Ukaż nam Twoje plany. Kieruj naszymi oczami tak, byśmy widzieli potrzeby bliźnich wokół nas. Uczyni nas gotowymi do ochoczej służby.

„*Myśli o pokoju, a nie o niedoli, aby zgotować wam przyszłość i natchnąć nadzieją*”. Boże, nasze ziemskie plany tracą znaczenie i obróć się wniwecz, ale Twoje plany sięgają w wieczność. Dziękujemy, że nasze porażki nie są ostateczne. Daj nam wiarę, byśmy patrzyli ku Twojemu Królestwu. Żyj Twoim życiem w nas.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnoswiatowy (zapoznajte się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 230, 420, 479.

Dzień 8

„Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj”

„A czynić dobrze nie ustawajmy, albowiem we właściwym czasie żąć będziemy bez znużenia. Przeto, póki czas mamy, dobrze czynimy wszystkim, a najwięcej domownikom wiary” (Ga 6,9, 10).

Bóg zaopatruje

Pewnego dnia zabrałem się za domowe finanse. Odłożyłem dziesięcinę i pewną sumę na misję i potrzebujących. Zapłaciłem rachunki i wyliczyłem chesne dla naszych synów. To, co pozostało, miało wystarczyć na cały miesiąc na jedzenie i pozostałe wydatki. Wsiadłem do samochodu i pojechałem wpłacić chesne w szkole. Padał rześisty deszcz.

Tuż przed podjazdem do szkoły spostrzegłem młodą kobietę najwyraźniej czymś zmartwioną. Zatrzymałem się i rozpoznałem ją. To była kobieta, którą kilka miesięcy wcześniej ochrzciłem. Stała w deszczu i płakała.

— Co się stało? — zapytałem.

Szlochając wyjaśniła mi, że wraz z całą grupą współpracowników niedawno straciła pracę, gdyż pobliska fabryka została zamknięta. Została wyrzucona z dwójką małych dzieci z wynajmowanego mieszkania, bo nie mogła zapłacić za czynsz. Tego dnia skończyły się im zapasy żywności i nie mieli co jeść.

Zabrałem ją do sklepu spożywczego i kupiłem jej cały wózek produktów pierwszej potrzeby płacąc za nie pieniędzmi na chesne. Odwiozłem ją do szkoły i zatelefono- wałem do osoby wynajmującej mieszkania. Udało mi się wynegocjować porozumienie. Zapłaciłem połowę dłu- gu za czynsz resztą pieniędzy na chesne, a wynajmujący

umorzył drugą połowę. Zatelefono wałam do członków rady zboru i ci zapłacili rachunek za prąd.

— Kiedy staniesz na nogi, pomóż komuś, kto będzie potrzebował pomocy — powiedziałem.

Kobieta podziękowała mi i wróciłem do domu. Kiedy powiedziałem żonie, że wydałem pieniądze na chesne, powiedziała z uśmiechem:

— Bóg się o nas zatroszczy.

Po południu zajrzałem do skrzynki na listy i znalazłem kopertę z czekiem w środku. Czek opiewał dokładnie na taką sumę, jaką wydałem, by pomóc młodej kobiecie.

Bóg troszczy się o nas bardziej niż my troszczymy się o własne dzieci. On obiecuje, że nie zabraknie nam chleba (Iz 33,16). Jednak zwróć uwagę na słowo „nam” w wersecie: „Chleba naszego powszedniego daj *nam* dzisiaj”. Jezus wyraźnie wskazuje, że powinniśmy prosić nie tylko dla siebie, ale także dla innych. *Biblia* wyraź- nie uczy, że mamy miłować bliźnich jak samych siebie (Mk 12,31) i modlić się za nich (Jk 5,16). „Jeden drugiego brzemiona noście i tak wypełniajcie prawo Chrystuso- we” (Ga 6,2 BT). Tak postępowali pierwsi chrześcijanie. Byli jedno we wszystkim, co czynili (Dz 4,32).

„Nasze modlitwy nie mają być egoistycznymi proś- bami służącymi tylko naszemu dobru. Mamy pro- sić, abyśmy mogli przekazywać innym. Zasada życia

Chrystusa musi być zasadą naszego życia. (...) Mamy prosić o błogosławieństwa Boże, aby przekazywać je innym. Zdolność otrzymywania zostanie zachowywana jedynie pod warunkiem przekazywania. Nie możemy wciąż otrzymywać niebiańskich skarbów, jeśli nie przekazujemy ich ludziom wokół nas" (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, wyd. 6, Warszawa 2020, s. 95).

Zwróć uwagę, że w Modlitwie Pańskiej nie ma mowy o chlebie na jutro, a jedynie na dziś. Izraelici musieli zbierać mannę na każdy dzień (Wj 16,4). Bóg nie chce, byśmy martwili się o dzień jutrzejszy (Mt 6,34). Proś o to, czego potrzebujesz dzisiaj. Proś, by dzielić się z innymi. Staraj się nieść błogosławieństwo innym. Zanim wyznawcy Chrystusa zaczną wygłaszać kazania, muszą okazać miłość do Boga będąc błogosławieństwem dla bliźnich.

Na sądzie Jezus nie zapyta, czy uczęszczałeś na nabożeństwa i zachowywałeś się grzecznie, choć oczywiście i to jest ważne (Hbr 10,25). Powie: „To Ja byłem nagi, głodny i spragniony. To, jak miłowałeś bliźnich, świadczy, jak miłujesz Mnie" (zob. Mt 25,31-45).

Bóg wzywa cię, byś modlił się za bliźnich, miłował ich i był dla nich błogosławieństwem.

Módlmy się!

Modlitwa (30-45 minut)

Grupy modlitewne mają różne sposoby modlenia się razem. Zachęcamy was do spędzenia 30-45 minut na wspólnej modlitwie tak, jak Duch Święty was poprowadzi. Zachęcamy was do modlenia się modlitwą konwersacyjną (każdy z uczestników może się modlić krótko (1-3 zdaniem), ale wielokrotnie. Poniżej zamieszczamy przykłady wersetów biblijnych będących wprowadzeniem do modlitwy. Możecie dodać do nich także inne fragmenty. Skorzystajcie także ze wskazówek zawartych w „Instrukcjach dla lidera grupy modlitewnej” oraz „Intencji modlitewnych Kościoła ogólnoswiatowego”.

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „A czynić dobrze nie ustawajmy, albowiem we właściwym czasie żąć będziemy bez znużenia. Przeto, póki czas mamy, dobrze czynmy wszystkim, a najwięcej domownikom wiary" (Ga 6,9, 10).

„A czynić dobrze nie ustawajmy". Ojczy, czasami słuchanie wyczerpuje nasze siły. Zbyt skupiamy uwagę na planach i efektach, a zapominamy, że to Ty jesteś Źródłem wszelkiej siły. Prosimy, skieruj nasze oczy na Ciebie. Ożyw naszego ducha i napełnij nas Twoją niewyczerpaną miłością do potrzebującego świata.

„We właściwym czasie żąć będziemy bez znużenia". Panie, dziękujemy Ci za obietnicę dnia żniwa. Uczyni nasze ręce wiernymi, kiedy siejemy i podlewamy zasiew wiary w sercach ludzi. Plon zależy od Ciebie!

„Dobrze czynmy wszystkim". Boże, daj nam Twoje oczy, byśmy widzieli okazje do służenia bliźnim. Pokaż nam, jak możemy okazywać miłość naszym dzieciom, współmałżonkom, sąsiadom i współwyznawcom. Cieszymy się, że możemy być częścią Twojej rodziny!

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwala. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnoswiatowy (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 342, 477, 564.

Dzień 9

„Odpuść nam nasze winy, jak i my odpuszczamy naszym winowajcom”

„Bo jeśli odpuścicie ludziom ich przewinienia, odpuści i wam Ojciec wasz niebieski” (Mt 6,14).

„Nie czułam tego”

Starsza pani, która od wielu lat była starszą naszego zboru, znalazła się w szpitalu. Kiedy ją odwiedziłem, powiedziała:

— Nie módl się za mnie, bo jestem zgubiona.

— Dlaczego tak twierdzisz? — zapytałem.

— Pastorze, jestem grzesznicą. Popełniłam wielki grzech, kiedy byłam młoda.

— Czy prosiłaś Boga o przebaczenie?

— Tak, każdego dnia mojego życia, ale Bóg nigdy mi nie przebaczył.

— Skąd wiesz?

— Nigdy nie czułam tego, żeby mi przebaczył.

Zaczęliśmy rozmawiać o Bożym przebaczeniu, a kiedy zrozumiała, jak jest naprawdę, poczuła pokój i radość.

Jak możesz „odczuć” przebaczenie? Czy jest to jakieś ciepłe odczucie w brzuchu, a może chłód ramion czy mrowienie na plecach? A może poznaje się to po jakimś zapachu?

Biblia mówi wyraźnie: „Jeśli wyznajemy grzechy swoje, wierny jest Bóg i sprawiedliwy i odpuści nam grzechy, i oczyści nas od wszelkiej nieprawości” (1 J 1,9). Nie mówi, że Bóg przebacza tylko małe grzechy albo ograniczoną liczbę grzechów. Wyraźnie mówi, że jeśli wyznajemy nasze grzechy, On przebacza je wszystkie. Warunkiem

jest wyznanie, a Bóg obiecuje, że przebaczy. Zrób to, co do ciebie należy, a Bóg zrobi swoje.

Przebaczenie nie jest czymś, co możesz odczuć albo udowodnić naukowo. Przyjmuje się je przez wiarę. Przyjmujesz zapewnienie Słowa Bożego o Bożym przebaczeniu, kiedy wierzysz, że Bóg nie kłamie. Nie możesz wyjaśnić przebaczenia ani na nie zasłużyć, ale wiesz, że Bóg obiecał, a Jego obietnice są całkowicie pewne, gdyż opierają się na Jego charakterze i Słowie. Nie ma nic pewniejszego niż Słowo Boże.

W chwili, w której wyznajesz swoje grzechy, otrzymujesz przebaczenie. Jezus na krzyżu już zapłacił cenę za twoje grzechy. On jest „Barankiem Bożym, który gładzi grzech świata” (J 1,29). Jego krew jest wystarczającą zapłatą, a my mamy w niej odkupienie ze wszystkich naszych grzechów (Ef 1,7).

Kiedy wyznasz swoje grzechy, musisz wierzyć, wybrać wiarę, że Bóg spełni to, co obiecał. „Uwierzył Abraham Bogu i poczytane mu to zostało za sprawiedliwość” (Rz 4,3). Pamiętaj, że „sprawiedliwy z wiary żyć będzie” (Rz 1,17). Kiedy wierzysz, Bóg działa, a ty otrzymujesz przebaczenie. Nie próbuj tego wyjaśnić ani na to zasłużyć. „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar” (Ef 2,8).

„Przez ten prosty akt zawierzenia Bogu, Duch Święty zrodził w twoim sercu nowe życie. Jesteś dzieckiem narodzonym w Bożej rodzinie, a Bóg kocha cię tak, jak kocha swojego Syna” (Ellen G. White, *Pokój, za którym tęsknisz*, wyd. 3, Warszawa 2011, s. 51). Przebaczenie, sprawiedliwość, zbawienie — wszystko to przyjmujesz jako dar przez wiarę.

„Podobnie ma się sprawa z nami jako grzesznikami. Nie możesz zadośćuczynić za grzechy przeszłości, nie możesz zmienić swojego serca i stać się świętym. Jednak Bóg obiecuje, że uczyni dla nas to wszystko przez Chrystusa. *Wierzysz w tę obietnicę (...). Jeśli wierzysz obietnicy (...) Pan czyni to w twoim życiu rzeczywistością. (...) Nie czekaj, aż będziesz czuł, że zostałeś uzdrowiony, lecz mów: Wierzę w to. Jest tak nie dlatego, że czuję się uzdrowionym, ale dlatego, że Bóg obiecał*” (tamże, s. 50).

Kiedy skierujesz wzrok na krzyż Jezusa, otrzymasz zrozumienie największego objawienia miłości — Jezusa, Stwórcy, który słowem powołuje do istnienia to, co nie istniało i przed którym aniołowie ze czcią pochylają twarz, Boga wszechświata, który przyszedł na świat jako człowiek. On, Święty, wziął na siebie twoje grzechy i umarł za nie. Bóg umarł za ciebie.

Patrz na Ukrzyżowanego. Zauważysz wówczas, że ci, którzy doświadczają łaski, okazują także szczerą łaskawość bliźnim. Ci, którzy przyjęli przebaczenie, przebaczą. „Podstawą wszelkiego przebaczenia jest niezastuzona miłość Boga, ale naszą postawą wobec innych wykazujemy, czy przyswoiliśmy tę miłość” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, wyd. 6, Warszawa 2020, s. 174).

Módlmy się!

Modlitwa (30-45 minut)

Grupy modlitewne mają różne sposoby modlenia się razem. Zachęcamy was do spędzenia 30-45 minut na wspólnej modlitwie tak, jak Duch Święty was poprowadzi. Zachęcamy was do modlenia się modlitwą konwersacyjną (każdy z uczestników może się modlić krótko (1-3 zdaniem), ale wielokrotnie. Poniżej zamieszczamy

przykłady wersetów biblijnych będących wprowadzeniem do modlitwy. Możecie dodać do nich także inne fragmenty. Skorzystajcie także ze wskazówek zawartych w „Instrukcjach dla lidera grupy modlitewnej” oraz „Intencji modlitewnych Kościoła ogólnoswiatowego”.

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „Bo jeśli odpuścicie ludziom ich przewinienia, odpuści i wam Ojciec wasz niebieski” (Mt 6,14).

„*Jeśli odpuścicie ludziom ich przewinienia*”. Ojczy, wyznajemy, że czasami nie chcemy przebaczać. Uwolnij nas od rozgoryczenia i rozżalenia. Zmień nasze serca i niechaj Twoja łaska przepływa przez nas do bliźnich. Zmieniaj naszych wrogów w przyjaciół i jednocz nasze serca w służbie dla Twojego królestwa.

„*Odpuści i wam Ojciec wasz niebieski*”. Dziękujemy Ci, Boże, za niezastuzone dary skruchy i odkupienia. Czasami trudno nam przychodzi przyjęcie Twojego przebaczenia. Zmagamy się z odczuciem, iż powinniśmy zasłużyć na Twoją przychylność. Naucz nas przyjmować Twoje przebaczenie z radością i okazywać łaskę bliźnim.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnoswiatowy (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 375, 454, 488.

Dzień 10

„Nie wódź nas na pokuszenie”

„Bóg bowiem nie jest podatny na pokusy ani sam nikogo nie kusi” (Jk 1,13).

Czy Bóg naprawdę to czyni?

Bóg jest święty. Bóg jest miłością. On nie kusi nikogo. To my wystawiamy się na pokusy (Jk 1,14-15). Czy zastanawiałeś się kiedykolwiek, co Jezus miał na myśli, kiedy powiedział w Modlitwie Pańskiej: „Nie wódź nas na pokuszenie”? Jezus z pewnością nie sugerował, że Bóg wpędza nas w pokusy, a my musimy prosić Go, by tego nie czynił.

Co oznaczają te słowa? Podobnie jak w większości innych języków w grece słowa mają więcej niż jedno znaczenie. Tak więc musimy odszukać słowa w oryginale i zbadać ich kontekst. Greckie słowo przetłumaczone jako „wodzić” to *eisfero*. Ten werset można przetłumaczyć: „nie pozwól nam iść”, „nie zostawiaj nas tam”. Słowo to nie sugeruje, że Bóg celowo może nas prowadzić na pokuszenie.

Greckie słowo przetłumaczone jako „pokuszenie” to *peirasmon*. Można je przetłumaczyć jako „próba”, „test”, „przeciwność” itd. Zatem wyrażenie „nie wódź nas na pokuszenie” może oznaczać: „Nie zostawiaj nas samych, gdyż sami popadniemy w grzech albo będziemy pozostawać w grzechu, w którym już tkwimy”, albo: „Jeśli poddajesz nas próbie, nie zostawiaj nas samych i nie pozwól, by trwało to zbyt długo, gdyż moglibyśmy popaść w grzech”.

Czasami Bóg dopuszcza, byśmy znaleźli się w sytuacji, która pomaga nam zrozumieć stan naszego serca

i nasz stan duchowy oraz otworzyć nasze oczy, byśmy zrozumieli, jacy jesteśmy i czego potrzebujemy. *Biblia* mówi, że „nie wiesz, żeś pożałowania godzien nędzarz i biedak, ślepy i goły” (Ap 3,17). Kiedy wiesz, że jesteś chory, udajesz się do lekarza, ale jak możesz zareagować na coś, o czym nie wiesz?

Kiedy widzimy, jacy jesteśmy, zdajemy sobie sprawę, że jesteśmy grzeszni i potrzebujemy Jezusa. „Ci, którzy żyją najbliżej Jezusa, najdokładniej widzą słabość i grzeszność człowieczeństwa i jedyną nadzieję pokładają w zasługach ukrzyżowanego i zmartwychwstałego Zbawiciela” (Ellen G. White, *Wielki bóg*, wyd. 20, Warszawa 2019, s. 287).

Bóg poddał próbie króla Sedekiasza (2 Krn 32,31). W Prz 17,3 czytamy, że Bóg poddaje próbie nasze serca. Dawid modlił się: „Zbadaj mnie, Panie, i doświadcz” (Ps 26,2). Piotr mówi, że ogniste próby czasami mają na celu poddanie nas testowi (1 P 4,12).

„Widok naszej grzeszności kieruje nas do tego, który przebacza, a przekonanie o bezradności powoduje, że człowiek wyciąga swoją dłoń do Chrystusa, który objawi się w mocy” (Ellen G. White, *Pokój, za którym tęsknisz*, wyd. 3, Warszawa 2011, s. 64).

Tak więc „nasz zawzięty wróg stale usiłuje dręczyć nasze dusze i trzymać je z dala od Boga” (Ellen G. White, *Prayer*, s. 270). On wie, że jeśli odłączamy się od Boga, wówczas popadamy w grzech.

W ostatniej części Modlitwy Pańskiej Jezus stara się podkreślić tajemnicę mocy i zwycięstwa. Mówi On, że nasza nadzieja polega na stałej nieprzerwanej więzi z Jezusem porównanej do Jego zamieszkania w nas. „Chrystus w was, nadzieja chwały” (Kol 1,27).

Sami z siebie nie mamy mocy do zmiany i odrodzenia serca. Ale obietnica jest jasna i pewna: „Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem” (2 Kor 5,17).

Jak możesz sprawdzić, gdzie znajdujesz się w twojej duchowej wędrówce? Jezus mówi, że możemy to rozpoznać po owocach (Mt 7,16). Jak przynosisz owoc? Przez stałą łączność z Chrystusem (J 15,1-5) i napełnienie przez Ducha Świętego (Ga 5,22-23).

„Wyznanie wiary danej religii umiejscawia ludzi w Kościele, ale ich charaktery i postępowanie ukazują, czy pozostają oni w łączności z Chrystusem” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 503). Jeśli trwasz nieustannie w Nim, nie musisz rozumieć, jak On działa — wystarczy, że Mu ufasz. On zbawia wszystkich, którzy przychodzą do Niego (Hbr 7,25).

„Jedyny środek obrony przed złem to pozwolić Chrystusowi zamieszkać w sercu przez wiarę w Jego sprawiedliwość” (tamże, s. 238).

Bóg wzywa nas, byś my modlili się nieustannie, wzywali imienia Pana, chodzili z Nim oraz trwali w świadomości Jego obecności i zupełnej zależności od Niego, nigdy się od Niego nie odłączając. To jest jedyne źródło naszej siły. Bóg obiecuje, że jeśli przybliżymy się do Niego, Bóg „zbliży się do was” (Jk 4,8).

Módlmy się!

Modlitwa (30-45 minut)

Grupy modlitewne mają różne sposoby modlenia się razem. Zachęcamy was do spędzenia 30-45 minut na wspólnej modlitwie tak, jak Duch Święty was poprowadzi. Zachęcamy was do modlenia się modlitwą konwersacyjną (każdy z uczestników może się modlić krótko (1-3 zdaniem), ale wielokrotnie. Poniżej

zamieszczamy przykłady wersetów biblijnych będących wprowadzeniem do modlitwy. Możecie dodać do nich także inne fragmenty. Skorzystajcie także ze wskazówek zawartych w „Instrukcjach dla lidera grupy modlitewnej” oraz „Intencji modlitewnych Kościoła ogólnoswiatowego”.

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „Bóg bowiem nie jest podatny na pokusy ani sam nikogo nie kusi” (Jk 1,13).

„*Bóg bowiem nie jest podatny na pokusy*”. Ojczy, dziękujemy, że posłałeś Jezusa, by stawił czoło złu i pokonał je za nas. W Nim nie ma ciemności, a jedynie dobro i światło. Wiemy, że On pokonał grzech i śmierć oraz mienia nas na obraz Boga. Spraw, byśmy stale patrzyli na Niego!

„*Ani sam nikogo nie kusi*”. Panie, strzeż nas od pokus, które mogą nas odłączyć od Ciebie. Ucz nas uciekać przed egoistycznymi pragnieniami, które nas kuszą, i kieruj nasze oczy na Twój nieskazitelny charakter. Naucz nas nienawidzić tego, czego Ty nienawidzisz, oraz miłować to, co Ty miłujesz.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnoswiatowy (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 176, 315, 487.

Sobotnia uroczystość

Zaplanujcie ostatnią sobotę 10 Dni Modlitwy jako świętowanie Bożej dobroci i potężnej mocy. Podzielcie się doświadczeniem ożywienia i wylania Ducha Świętego podczas minionych dziesięciu dni. Cieszcie się tym, czego Bóg dokonał, dokonuje i dokona dla was.

Potrzeby każdego zboru są szczególne, więc współpracujcie z lokalnymi liderami, by opracować szczegółowy plan dla waszego zboru. Oto kilka punktów, które możecie uwzględnić w nabożeństwie ostatniej soboty 10 Dni Modlitwy.

Temat

Gdy się modlicie... Zasady modlitwy według Jezusa

Teksty przewodnie

„Panie, naucz nas modlić się” (Łk 11,1). „Ojcze nasz, któryś jest w niebie, święć się imię twoje, przyjdź Królestwo twoje, bądź wola twoja, jak w niebie, tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj, i odpuść nam nasze winy, jak i my odpuszczamy naszym winowajcom; i nie wódz nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego; albowiem twoje jest Królestwo i moc, i chwała na wieki wieków. Amen” (Mt 6,9-13).

Proponowane pieśni: 414, 482, 560.

Pomysły do kazania

1. Niech pastor, starszy zboru lub inna osoba służąca jako lider modlitwy wygłosi krótkie kazanie o tym, jak możemy żyć zgodnie z zasadami opisanymi w Modlitwie Pańskiej.
2. Ewentualnie wybrani uczestnicy programu 10 Dni Modlitwy mogą kolejno przedstawić 1-2 minutowe podsumowania poszczególnych dziesięciu tematów. Przedstawcie tytuł, tekst przewodni i najważniejsze myśli. (Zaplanujcie to starannie, aby podsumowania nie trwały dłużej niż 2 minuty. Większość osób wypowiada w ciągu minuty około 100 słów).
3. Poproś trzy osoby z różnych grup wiekowych o krótkie prezentacje (5-7 minut) na wybrany temat, taki jak Modlitwa Pańska czy historie wysłuchanych modlitw opisane w *Biblii*.

Dodatkowe pomysły programowe

- Świadczenia wysłuchanych modlitw
- Modlitwa w małych grupach
- Ogłoszenie przyszłych wydarzeń związanych ze wspólną modlitwą.
- Historia dla dzieci związana z modlitwą.
- Specjalny dobór muzyki.

Noc modlitwy

Rozważcie zorganizowanie całonocnego nabożeństwa modlitewnego w ramach 10 Dni Modlitwy. Na przykład, możecie rozpocząć o godzinie 18.00 i zakończyć o godzinie 6.00. Wybierzcie plan odpowiedni dla danej grupy.

Dlaczego noc modlitwy?

Nie ma nic „świętego” w odmawianiu sobie snu i modleniu się przez całą noc. Jednak noc może być jedynym czasem, kiedy zapracowani ludzie nie są zajęci i nie spieszą się. Sugerujemy, że waszym celem nie powinno być uczestniczenie w spotkaniu przez całą noc, ale modlenie się tak długo, aż przedstawiacie w modlitwie wszystkie intencje, jakie Bóg wam wskazuje.

Proponujemy, by nocne spotkanie modlitewne było prowadzone kolejno przez kilka osób. Co jakiś czas należy zrobić przerwę. Jako lider powinieneś wyczuć, kiedy przerwa jest potrzebna i kiedy przejść do kolejnej części modlitwy. Można także przeplatać modlitwę czytaniem Biblii. Można modlić się we wszystkich proponowanych intencjach albo tylko w wybranych z nich, w zależności od tego, co będzie lepsze dla danej grupy. Możesz dowolnie zmieniać kolejność proponowanego formatu spotkania.

Proponowany format nocy modlitwy

Rozpocznijcie sesją uwielbienia Boga. Chwalcie Boga w modlitwach i pieśniach.

Poświęćcie nieco czasu na wyznanie, upewniając się, że nic nie stoi na przeszkodzie, by Bóg was wysłuchał. Dajcie uczestnikom czas na prywatne wyznanie, a potem złożcie wspólne wyznanie win. Zachęćcie uczestników do osobistego wyznania prywatnych

grzechów i publicznego wyznania tylko tych win, które są znane innym. W Dn 9,1-19 czytamy o tym, jak Daniel wstawiał się za swoim ludem i wyzwał publicznie grzechy ludu Bożego.

Módlcie się w intencji potrzeb osób uczestniczących w spotkaniu. Wielu ludzi cierpi i potrzebuje modlitwy albo zna kogoś, kto jej pilnie potrzebuje. Utwórzcie krąg, postawcie jedno krzesło w środku i zaproście osoby mające szczególne intencje, by przedstawiły je w modlitwie zajmując centralne miejsce. Niech dwie lub trzy dodatkowe osoby modlą się kolejno w intencji podanej w modlitwie przez tę osobę, powołując się przy tym na Boże obietnice.

Podzielcie grupę na dwie części. Niech kobiety i dziewczęta modlą się w jednym pomieszczeniu ze swoją liderką, a mężczyźni i chłopcy w innym pomieszczeniu ze swoim liderem. Wiele osobistych potrzeb nie może i nie powinno być znane ogółowi. W niektórych intencjach łatwiej jest modlić się z osobami tej samej płci.

Módlcie się w intencji potrzeb waszej społeczności i zboru, kiedy zgromadzenie znowu połączy się w całość. Poświęćcie także czas na **intencje modlitewne Kościoła ogólnoswiatowego** (wymienione w kolejnej części w materiale 10 Dni Modlitwy). Nie musicie wymienić wszystkich intencji. Możecie się podzielić na mniejsze grupy, z których każda będzie się modliła za inną część intencji z listy.

Módlcie się w intencji pięciu do siedmiu osób, za które modliliście się podczas tych dziesięciu dni.

Wybierzcie odpowiedni fragment *Biblii* i módlcie się jego słowami.

Zakończcie modlitwy uwielbieniem Boga i dziękczynieniem.

INTENCJE MODLITEWNE KOŚCIOŁA OGÓLNOŚWIATOWEGO

- Panie, oby wielkie ożywienie pierwotnej pobożności poruszyło Twój Kościół w dniach ostatecznych. Obyśmy trwali w prawdzie, choćby świat miał się zawalić. Niech ożywienie zacznie się ode mnie.
- Panie, naucz nas regularnie poświęcać czas na nabożeństwa osobiste i rodzinne.
- Panie, otwórz nasze oczy na to wszystko w naszym życiu, co odciąga naszą uwagę od Ciebie. Daj nam serca gorliwe w oddawaniu czci Tobie.
- Panie, budź nas każdego ranka odpowiednio wcześnie, abyśmy na początku dnia spędzili w spokoju czas na modlitwie do Ciebie i studiowaniu Twojego Słowa.
- Prosimy, byś uczył nas przychodzić do Ciebie takimi, jakimi jesteśmy, ze wszystkimi naszymi uczuciami, niedoskonałościami, grzechami i potrzebami. Naucz nas przyjmować Twoją miłość do nas i uczynić nas takimi, jakimi powinniśmy być.
- Panie, naucz nas codziennie prosić o chrzest Ducha Świętego.
- Panie, prosimy, by późny deszcz Ducha Świętego dał nam moc do wydawania świadectwa i uzdolnił nas do dokończenia dzieła Bożego przed powtórным przyjściem Jezusa.
- Naucz nas miłować nasze rodziny ofiarną miłością i pozyskiwać uczniów dla Chrystusa przed wszystkim wśród naszych dzieci i bliskich.
- Prosimy o mądrość do studiowania i zrozumienia *Biblii* oraz podążania za prawdą w niej zawartą. Panie, naucz nas właściwie wykladać słowo prawdy i wierne głosić je bliźnim.
- Panie, odnow nasze uznanie dla niebiańskich pouczeń zawartych w natchnionych pismach Ellen G. White.
- Modlimy się w intencji wolności sumienia na całym świecie. Panie, prosimy, otwieraj drzwi do głoszenia Twojego Słowa.
- Panie, spraw byśmy wiernie i w pełni głosili trójjaniel-skie poselstwo z Ap 14. Oby wszystkie nasze nauki były nakierowane na miłość i sprawiedliwość Chrystusa.
- Panie, pomóż nam być dla młodzieży wzorem życia zgodnie z przesłaniami trzech aniołów z Ap 14.
- Panie, spraw, by adwentyści dnia siódmego na całym świecie powiedzieli: „Pójdę!”, przyjęli Twoje wezwanie i służyli Ci, głosząc dobrą nowinę o zbawieniu.
- Modlimy się za personel medyczny, naukowców, przywódców i administratorów służby zdrowia, by podejmowali mądre decyzje.
- Modlimy się za adwentyistów na całym świecie, aby oferowali praktyczną pomoc i wsparcie cierpiącym. Panie, daj nam odwagę, kreatywność i niesamolubność, kiedy nasi bliźni potrzebują naszej pomocy.
- Modlimy się za tych, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji finansowej z powodu zamknięcia gospodarki.
- Panie, prosimy, wskaż członkom naszego Kościoła, jak mogą pomagać osobom zmagającym się z problemami psychicznymi i skutkami izolacji społecznej.
- Modlimy się za pastorów i członków zborów, by znajdowali sposoby zachowania łączności w czasie izolacji. Panie, zachowaj więzi między Twoimi wyznawcami w nabożeństwie i służbie.
- Prosimy o duchowe ożywienie wśród adwentystycznej młodzieży uczęszczającej do publicznych szkół i uczelni na całym świecie. Oby ci młodzi adwentyści stali się aktywnymi przedstawicielami Chrystusa.
- Modlimy się za 69 procent populacji świata, która nigdy dotąd nie dowiedziała się prawdy o Jezusie.
- Modlimy się za 62 miliony mieszkańców 28 miast byłego Związku Radzieckiego, do których nie dotarło jeszcze przesłanie adwentystyczne.
- Prosimy, powołaj odważnych misjonarzy gotowych działać pośród 746 grup ludzkich w 20 krajach Bliskiego Wschodu.
- Panie, prosimy powołaj współczesnych waldezańskich studentów, którzy będą gotowi służyć Tobie w trudnych miejscach.
- Modlimy się za adwentyistów cierpiących prześladowanie czy uwięzienie za wiarę.
- Prosimy za 202 milionami ludzi w 41 miastach Wydziału Południowoazjatyckopacyficznego, do których nie dotarło jeszcze przesłanie adwentystyczne, aby mogli oni poznać Jezusa.
- Modlimy się w intencji działów szkoły sobotniej i ewangelizacji w zborach, by służyły z miłością społeczeństwu, oferując lekcje biblijne i osobistą ewangelizację.
- Modlimy się za Adwentystyczną Organizacją Pomocy i Rozwoju (AOPR) wychodzącą naprzeciw praktycznym potrzebom ludzi na całym świecie.

- Prosimy za 16 milionów ludzi w 6 miastach Wydziału Południowopacyficznego.
- Prosimy, by Duch Święty pomagał nam odkrywać, jak możemy dotrzeć do 406 milionów ludzi w 105 miastach Wydziału Północnoazjatyckopacyficznego.
- Prosimy, błogosław służbę adwentystycznego kapelanatu więziennego mobilizującego pastorów i wyznawców do działania dla uwięzionych.
- Panie, wspominamy naszych nauczycieli Szkoły Sobotniej. Pozwól im zrozumieć, jak ważna jest ich praca dla naszych dzieci.
- Panie, prosimy o Twoje prowadzenie dla licznych Ośrodków Wpływu, programów zdrowotnych i rodzinnych oraz drużyn harcerstwa adwentystycznego na świecie.
- Panie, pokaż nam, jak wysłać więcej publikacji zawierających prawdę (drukowanych i elektronicznych) do społeczeństwa. Modlimy się, by ludzie czytali je i by Duch Święty przekonywał ich do biblijnej prawdy.
- Panie, prosimy o Twoją ochronę dla misjonarzy pracujących w niebezpiecznych miejscach.
- Prosimy, powołaj kolporterów-ewangelistów, studentów-wolontariuszy, pisarzy, specjalistów medialnych i darczyńców w celu głoszenia słów nadziei i życia.
- Modlimy się za adwentystyczne szkoły i uczelnie oraz uczniów i nauczycieli na całym świecie. Niech szkoły te zawsze uczą biblijnej prawdy i prowadzą młodych ludzi do misji i służby.
- Panie, daj nam mądrość, byśmy docierali do ludzi zeświecczonych, niezainteresowanych religią. Niech Twój Duch Święty przełamie mury otaczające serca tych, którzy żyją tylko dla doczesności.
- Błogosław nas, kiedy staramy się docierać do ludzi zniewolonych przez kult duchów, bałwochwalstwo i animistyczne wierzenia. Pomóż nam zrozumieć ich światopogląd i prowadzić ich do Zbawiciela.
- Panie, prosimy, natchnij adwentystów dnia siódmego na całym świecie, by modlili się jak nigdy dotąd. Naucz nas polegać na Twoich obietnicach i oczekiwać, że poruszysz góry w odpowiedzi na nasze modlitwy.
- Modlimy się za 541 grup ludzkich w 18 krajach Wydziału Południowej Afryki i Oceanu Indyjskiego. Prosimy, prowadź tych ludzi do biblijnej prawdy.
- Wskaż nam, jak możemy wychodzić naprzeciw praktycznym i duchowym potrzebom uchodźców. Oby nasz Kościół był znany z miłości do wszystkich ludzi, bez względu na to, skąd pochodzą.
- Prosimy Cię, byś powołał miejskich misjonarzy zakładających zbory wśród 806 grup ludzkich w 20 krajach Wydziału Intereuropejskiego.
- Prosimy, wzbudź armię pracowników zakładających zbory wśród 948 grup ludzkich w 38 krajach Wydziału Środkowoamerykańskiego.
- Prosimy, naucz nas, jak głosić fundamentalne biblijne zasady wiary wyraźnie, twórczo i z autorytetem. Niech miłość Jezusa będzie sednem wszystkiego, w co wierzymy.
- Prosimy, byś przygotował młodych ludzi do zakładania zborów wśród 789 grup ludzkich w 9 krajach Wydziału Północnoamerykańskiego.
- Prosimy Cię, byś przygotował wolontariuszy do służby wśród 70 grup ludzkich na Polu Izraelskim.
- Prosimy, byś powołał misjonarzy medycznych zakładających zbory wśród 830 grup ludzkich w 11 krajach Wydziału Wschodniośrodkowoafrykańskiego.
- Prosimy, byś powołał bojowników modlitwy wstawiających się za 2568 grupami ludzkimi w 4 krajach Wydziału Południowoazjatyckiego.
- Prosimy, pozwól naszym rodzinom objawiać Twoją miłość w naszych domach i społeczeństwie. Prosimy Cię, byś wnosił zgodę w nasze rodziny, leczyl nadwątlone więzi, chronił słabszych przed przemocą i objawiał Twoją uświęcającą moc w pozornie beznadziejnych sytuacjach.
- Prosimy Cię, byś powołał pielęgniarki i lekarzy do zakładania nowych zborów wśród 1978 grup ludzkich w 22 krajach Wydziału Zachodniośrodkowoafrykańskiego.
- Modlimy się za 49 milionów ludzi w 19 miastach Wydziału Transeuropejskiego, w których nie zostało jeszcze ogłoszone przesłanie adwentystyczne.
- Modlimy się za nasze dzieci. Prosimy, daj im siłę do odważnego opowiadania się za tobą wbrew przeciwnościom i naciskom otoczenia. Pomóż im dokonywać mądrych wyborów i trwać w prawdzie.
- Naucz nas iść za niesamolubnym przykładem Jezusa w zaspokajaniu codziennych potrzeb ludzi wokół nas. Przygotuj nas do służby w roli misjonarzy medycznych, wolontariuszy społecznych i przyjaciół potrzebujących.

Obietnice, na które można powołać się w modlitwie

Obietnica Ducha Świętego

„Proście Pana o deszcz późnej pory deszczowej! Pan stwarza chmury burzowe i zsyła deszcz. On daje ludziom chleb, zieleń na polu” (Za 10,1).

„Jeśli więc wy, którzy jesteście źli, umiecie dobre dary dawać dzieciom swoim, o ileż bardziej Ojciec niebieski da Ducha Świętego tym, którzy go proszą” (Łk 11,13).

„Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w imieniu moim, nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem. (...) A On, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu i o sprawiedliwości, i o sądzie” (J 14,26; 16,8).

„Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto wierzy we mnie, ten także dokonywać będzie uczynków, które Ja czynię, i większe nad te czynić będzie; bo Ja idę do Ojca. I o cokolwiek prosić będziecie w imieniu moim, to uczynię, aby Ojciec był uwielbiony w Synu. Jeśli o co prosić będziecie w imieniu moim, spełnię to” (J 14,12-14).

„Nie dzięki mocy ani dzięki sile, lecz dzięki mojemu Duchowi to się stanie — mówi Pan Zastępów” (Za 4,6).

Obietnice wysłuchania modlitw przez Boga

„Jeśli we mnie trwać będziecie i słowa moje w was trwać będą, proście o cokolwiek byście chcieli, stanie się wam” (J 15,7).

„Przystąpmy tedy z ufną odwagą do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej porze” (Hbr 4,16).

„Dlatego powiadam wam: Wszystko, o cokolwiek byście się modlili i prosili, tylko wiercie, że otrzymacie, a spełni się wam” (Mk 11,24).

„I wzywaj mnie w dniu niedoli, Wybawię cię, a ty mnie uwielbisz!” (Ps 50,15).

„Nadto powiadam wam, że jeśliby dwaj z was na ziemi uzgodnili swe prośby o jakąkolwiek rzecz, otrzymają ją od Ojca mego, który jest w niebie” (Mt 18,19).

„I wszystko, o cokolwiek byście prosili w modlitwie z wiarą, otrzymacie” (Mt 21,22).

„I o cokolwiek prosić będziecie w imieniu moim, to uczynię, aby Ojciec był uwielbiony w Synu. Jeśli o co prosić będziecie w imieniu moim, spełnię to” (J 14,13-14).

„A w owym dniu o nic mnie pytać nie będziecie. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: O cokolwiek byście prosili Ojca w imieniu moim, da wam. Dotąd o nic nie prosiście w imieniu moim; proście, a weźmiecie, aby radość wasza była zupełna” (J 16,23-24).

„Taka zaś jest ufność, jaką mamy do niego, iż jeżeli prosimy o coś według jego woli, wysłuchuje nas. A jeżeli wiemy, że nas wysłuchuje, o co prosimy, wiemy też, że otrzymaliśmy już od niego to, o co prosiliśmy” (1 J 5,14-15).

Obietnice mocy Bożej

„Czy jest cokolwiek niemożliwego dla Pana?” (Rdz 18,14).

„Jahwe będzie walczył za was, wy sami bądźcie spokojni” (Wj 14,14 BKR).

„U ludzi to rzecz niemożliwa, ale nie u Boga; albowiem u Boga wszystko jest możliwe” (Mk 10,27).

„Wierny jest ten, który was powołuje; On też tego dokona” (1 Tes 5,24).

„Wiem, że Ty możesz wszystko i że żaden twój zamysł nie jest dla ciebie niewykonalny” (Hi 42,2).

„Cóż tedy na to powiemy? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam? On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał z nim darować nam wszystkiego?” (Rz 8,31-32).

„Bóg nie jest człowiekiem, aby nie dotrzymał słowa ani synem człowieczym, aby żałował. Czy On powiada, a nie czyni, i mówi, a nie spełnia?” (Lb 23,19).

„Czy nie wiesz? Czy nie słyszałeś? Bogiem wiecznym jest Pan, Stwórcą krańców ziemi. On się nie męczy i nie ustaje, niezgłębiona jest jego mądrość. Zmęczonemu daje siłę, a bezsilnemu moc w obfitości. Młodzieńcy ustają i mdleją, a pacholeta potykają się i upadają, lecz ci, którzy ufają Panu, nabierają siły, wzbijają się w górę na skrzydłach jak orły, biegną, a nie mdleją, idą, a nie ustają” (Iz 40,28-31).

Obietnice Bożego prowadzenia

„Czy nie przykazałem ci: Bądź mocny i mężny? Nie bój się i nie lękaj się, bo Pan, Bóg twój, będzie z tobą wszędzie, dokądkolwiek pójdziesz” (Joz 1,9).

„A oto Jam jest z tobą i będę cię strzegł wszędzie, dokądkolwiek pójdziesz, i przywiodę cię z powrotem do tej ziemi, bo nie opuszczę cię, dopóki nie uczynię tego, co ci przyrzekłem” (Rdz 28,15).

„Oto Ja posyłam anioła przed tobą, aby cię strzegł w drodze i zaprowadził cię na miejsce, które przygotowałem” (Wj 23,20).

„I będziecie tam szukać Pana, swego Boga. Znajdziesz go, jeżeli będziesz go szukał całym swoim sercem i całą swoją duszą” (Pwt 4,29).

„Wołaj do mnie, a odpowiem ci i oznajmię ci rzeczy wielkie i niedostępne, o których nie wiesz!” (Jr 33,3).

„Każda dolina niech będzie podniesiona, a każda góra i pagórek obniżone; co nierówne, niech będzie wyrównane, a strome zbocza niech się staną doliną! I objawi się chwała Pańska, i ujrzy to wszelkie ciało pospołu, gdyż usta Pana to powiedziały” (Iz 40,4-5).

„Pouczę cię i wskażę ci drogę, którą masz iść; Będę ci służył radą, a oko moje spocznie na tobie” (Ps 32,8).

„Pan sam pójdzie przed tobą i będzie z tobą. Nie zawiedzie i nie opuści cię; nie bój się więc i nie trwóż się!” (Pwt 31,8).

„Któryż to człowiek boi się Pana? Uczy go, jaką wybrać drogę” (Ps 25,12).

„Zaufaj Panu z całego swojego serca i nie polegaj na własnym rozumie! Pamiętaj o Nim na wszystkich swoich drogach, a On prostować będzie twoje ścieżki!” (Prz 3,5-6).

„Gdy głodnemu podasz swój chleb i zaspokoisz pragnienie strapionego, wtedy twoje światło wszędzie w ciemności, a twój zmierzch będzie jak południe, i Pan będzie cię stale prowadził i nasyci twoją duszę nawet na pustkowiach, i sprawi, że twoje członki odzyskają swoją siłę, i będziesz jak ogród nawodniony i jak źródło, którego wody nie wysychają” (Iz 58,10-11).

„I zanim zawołają, odpowiem im, i podczas gdy jeszcze będą mówić, Ja już ich wysłucham” (Iz 65,24).

Obietnice przemiany serca

„I dam im serce, aby mnie poznali, że Ja jestem Pan. I będę mi ludem, a Ja będę im Bogiem, bo nawrócą się do mnie całym swoim sercem” (Jr 24,7).

„I obrzeże Pan, Bóg twój, twoje serce i serce twego potomstwa, abys miłował Pana, Boga twego, z całego serca twego i z całej duszy twojej, abys żył” (Pwt 30,6).

„I dam wam serce nowe, i ducha nowego dam do waszego wnętrza, i usunę z waszego ciała serce kamienne, a dam wam serce mięsiste” (Ez 36,26).

„Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, będzie je też pełnił aż do dnia Chrystusa Jezusa” (Flp 1,6).

„Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe” (2 Kor 5,17).

„Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie” (Ga 2,20).

„A sam Bóg pokoju niechaj was w zupełności poświęci, a cały duch wasz i dusza, i ciało niech będą zachowane bez nagany na przyjście Pana naszego, Jezusa Chrystusa. Wierny jest ten, który was powołuje; On też tego dokona” (1 Tes 5,23-24).

Obietnice przebaczenia

„I ukorzy się mój lud, który jest nazwany moim imieniem, i będą się modlić, i szukać mojego oblicza, i odwrócą się od swoich złych dróg, to Ja wysłucham z niebios, i odpuszczę ich grzechy i ich ziemię uzdrowię” (2 Krn 7,14).

„Ty bowiem, Panie, jesteś dobry i przebaczasz, i jesteś wielce łaskawy dla wszystkich, którzy cię wzywają” (Ps 86,5).

„A gdy stoicie i zanosicie modlitwy, odpuszczajcie, jeśli macie coś przeciwko komu, aby i Ojciec wasz, który jest w niebie, odpuścił wam wasze przewinienia” (Mk 11,25).

„Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie” (Ef 4,32).

„Jeśli wyznajemy grzechy swoje, wierny jest Bóg i sprawiedliwy i odpuści nam grzechy, i oczyści nas od wszelkiej nieprawości” (1 J 1,9).

„Chodźcie więc, a będziemy się prawować — mówi Pan! Choć wasze grzechy będą czerwone jak szkarłat, jak śnieg zbieleją; choć będą czerwone jak purpura, staną się białe jak wełna” (Iz 1,18).

„Ja, jedynie Ja, mogę przez wzgląd na siebie zmasać twoje przestępstwa i twoich grzechów nie wspomnę” (Iz 43,25).

„Odpuszczę bowiem ich winę, a ich grzechu nigdy nie wspomnę” (Jr 31,34).

„W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego” (Ef 1,7).

Obietnice zwycięstwa nad grzechem

„Bo wszystko, co się narodziło z Boga, zwycięża świat, a zwycięstwo, które zwyciężyło świat, to wiara nasza” (1 J 5,4).

„Ale w tym wszystkim zwyciężamy przez tego, który nas umiłował” (Rz 8,37).

„Bogu niech będą dzięki, który nam daje zwycięstwo przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa” (1 Kor 15,57).

„Nie bój się, bom Ja z tobą, nie lękaj się, bom Ja Bogiem twoim! Wzmocnię cię, a dam ci pomoc, podeprę cię prawicą sprawiedliwości swojej” (Iz 41,10).

„Przed wszystkim, weźcie tarczę wiary, którą będziecie mogli zgasić wszystkie ogniste pociski złego” (Ef 6,16).

„Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie” (Ga 2,20).

„Bóg to według upodobania sprawia w was i chcenie i wykonanie” (Flp 2,13).

„Mówię więc: Według Ducha postępujcie, a nie będziecie pobłażali żądzy cielesnej” (Ga 5,16).

„Bóg pokoju rychło zetrze szatana pod stopami waszymi. Łaska Pana naszego, Jezusa, niechaj będzie z wami” (Rz 16,20).

„Nie przypodobywajcie się temu światu, ale się prześcieście przez odnowienie umysłu waszego na to, abyście doświadczyli, która jest wola Boża dobra, przyjemna i doskonała” (Rz 12,2 BG).

„Nie miłujcie świata ani tych rzeczy, które są na świecie. Jeśli kto miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca” (1 J 2,15).

Obietnice uzdrowienia

„Jeżeli pilnie słuchać będziesz głosu Pana, Boga twego, i czynić będziesz to, co prawe w oczach jego, i jeżeli zważać będziesz na przykazania jego, i strzec będziesz wszystkich przepisów jego, to żadną chorobą, którą dotknąłem Egipt, nie dotknę ciebie, bom Ja, Pan, twój lekarz” (Wj 15,26).

„Póki będą trwać dni twoje, słynąć będzie moc twoja” (Pwt 33,25).

„Błogosław, duszo moja, Panu i nie zapominaj wszystkich dobrodziejstw jego! On odpuszcza wszystkie winy twoje, lecz wszystkie choroby twoje. On ratuje od zguby życie twoje; on wieńczy cię łaską i litością. On nasycy dobrem życie twoje, tak iż odnawia się jak u orła młodość twoja” (Ps 103,2-5).

„Nie uważaj się sam za mądrego, bój się Pana i unikaj złego! To wyjdzie na zdrowie twojemu ciału i odświeży twoje kości” (Prz 3,7-8).

„Wzgardzony był i opuszczony przez ludzi, mąż boleści, doświadczony w cierpieniu jak ten, przed którym zakrywa się twarz, wzgardzony tak, że nie zważaliśmy na Niego. Lecz on nasze choroby nosił, nasze cierpienia wziął na siebie. A my mniemaliśmy, że jest zraniony, przez Boga zbity i umęczony. Lecz on zraniony jest za występki nasze, starty za winy nasze. Ukarany został dla naszego zbawienia, a jego ranami jesteśmy uleczeni” (Iz 53,3-5).

„Uzdrow mnie, Panie, a będę uzdrowiony, wybaw mnie, a będę wybawiony, gdyż Ty jesteś chwałą moją!” (Jr 17,14).

„Bo spowoduję, że zabliznią się twoje rany i ulecę cię z twoich ciosów — mówi Pan” (Jr 30,17).

„Oto Ja sprawię, że zabliznią się ich rany i ulecę je; ulecę ich i obdarzę ich trwałym pokojem i bezpieczeństwem” (Jr 33,6).

„Ale dla was, którzy boicie się mojego imienia, wszędzie słońce sprawiedliwości z uzdrowieniem na swoich skrzydłach. I będziecie wychodzić z podskakiwaniem, jak cielęta wychodzące z obory” (Ml 3,20).

„Choruje kto między wami? Niech przywoła starszych zboru i niech się modlą nad nim, namaściwszy go oliwą w imieniu Pańskim. A modlitwa płynąca z wiary uzdrowi chorego i Pan go podźwignie; jeżeli zaś dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone” (Jk 5,14-15).

Obietnice siły do pełnienia woli Bożej

„Dlatego nie upadamy na duchu; bo choć zewnętrzny nasz człowiek niszczeje, to jednak ten nasz wewnętrzny

odnawia się z każdym dniem. Albowiem nieznaczny chwilowy ucisk przynosi nam przeogromną obfitość wiekuiestej chwały, nam, którzy nie patrzymy na to, co widzialne, ale na to, co niewidzialne; albowiem to, co widzialne, jest doczesne, a to, co niewidzialne, jest wieczne” (2 Kor 4,16-18).

„Czynić dobrze nie ustawajmy, albowiem we właściwym czasie żąć będziemy bez znużenia” (Ga 6,9).

„Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie” (Flp 4,13).

„Bóg to według upodobania sprawia w was i chcenie i wykonanie” (Flp 2,13).

„Lecz powiedział do mnie: Dosyć masz, gdy masz łaskę moją, albowiem pełnia mej mocy okazuje się w słabości. Najchętniej więc chlubić się będę słabościami, aby zamieszkała we mnie moc Chrystusowa” (2 Kor 12,9).

Obietnice dla świadków Boga

„Nie trwóście się i nie lękajcie się! Czy wam tego już dawno nie opowiedziałem i nie zwiastowałem? I wy jesteście moimi świadkami. Czy jest bóg oprócz mnie? Nie, nie ma innej opoki, nie znam żadnej” (Iz 44,8).

„Powstań, zajaśnij, gdyż zjawiła się twoja światłość, a chwała Pańska rozbłysła nad tobą” (Iz 60,1).

„A wszystko to jest z Boga, który nas pojednał z sobą przez Chrystusa i poruczył nam służbę pojednania” (2 Kor 5,18).

„Na to rzekł do mnie Pan: Nie mów: Jestem jeszcze młody! Bo do kogokolwiek cię pošlę, pójdziesz i będziesz mówił wszystko, co ci rozkażę” (Jr 1,7).

„Weźmiecie moc Ducha Świętego, kiedy zstąpi na was, i będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi” (Dz 1,8).

„Jesteście rodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym, abyście rozgłaszali cnoty tego, który was powołał z ciemności do cudownej swojej światłości” (1 P 2,9).

„Chrystusa Pana poświęcajcie w sercach waszych, zawsze gotowi do obrony przed każdym, domagającym się od was wytłumaczenia się z nadziei waszej” (1 P 3,15).

Wyzwanie ewangelizacyjne 10 Dni Modlitwy

Jezus wzywa nas nie tylko do modlitwy, ale także służenia duchowym i fizycznym potrzebom bliźnich. „Albowiem łaknąłem, a daliście mi jeść, pragnąłem, a daliście mi pić, byłem przychodniem, a przyjęliście mnie, byłem nagi, a przyodzialiście mnie, byłem chory, a odwiedzaliście mnie, byłem w więzieniu, a przychodziliście do mnie” (Mt 25,35-36).

W książce *Śladami Wielkiego Lekarza* czytamy: „Musimy prowadzić podwójne życie — życie rozważli i działania oraz życie cichej modlitwy i poważnej pracy” (Ellen G. White, *Śladami Wielkiego Lekarza*, Warszawa 2009, wyd. VI, s. 383). Przyjęliśmy tak wielką miłość naszego Zbawiciela, więc naszym przywilejem jest ukazywać ją przyjacielom, sąsiadom i nieznanym potrzebującym pomocy.

Zachęcamy ciebie i twój zbor, byście pytali Boga w modlitwie, jak możecie docierać do innych po 10 Dniach Modlitwy. Wybierzcie jedno lub więcej zadań, wybierzcie dzień i stańcie się dłońmi i stopami Jezusa. Przygotowując się do działania nie zapominajcie o modlitwie. „Osobista praca dla bliźnich powinna być poprzedzona solidną osobistą modlitwą, bowiem potrzeba wielkiej mądrości, by zrozumieć sztukę ratowania dusz. Zanim nawiążecie łączność z ludźmi, nawiąźcie łączność z Chrystusem. U tronu niebiańskiej łaski uzyskacie przygotowanie do usługiwania ludziom” (Ellen G. White, *Prayer*, s. 313).

Poniżej znajduje się lista sposobów, w jakie możesz pomagać innym. Wybierz z niej to, co pasuje do potrzeb

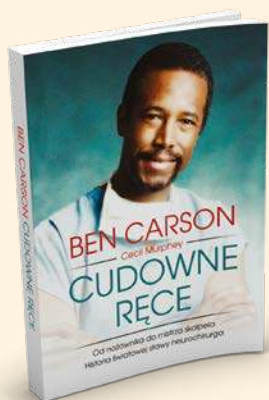
ludzi, którym służysz. Oczywiście możesz uwzględnić także sposoby nie wymienione w tej liście.

- Ugotuj posiłek dla chorej osoby.
- Zaproś sąsiada lub współpracownika na spotkanie społeczne.
- Podaruj żywność bezdomnej osobie.
- Podaruj innym odzież takiej jakości, jaką sam chciałbyś otrzymać.
- „Adoptuj” starszą osobę. Odwiedzaj ją regularnie i pomagaj w zakupach, obowiązkach domowych, gotowaniu i pracy w ogrodzie.
- Upiecz dobry chleb i podaruj bochenek sąsiadom.
- Pomóż przygotować projekt społeczny wraz z sąsiadami.
- Zaoferuj opiekę nad chorą lub niepełnosprawną osobą, dając czas na odpoczynek opiekunowi.
- Zaangażuj się w projekt społeczny wraz z sąsiadami.
- Zapoznaj się lepiej z nowymi sąsiadami zapraszając ich na posiłek. Niech poczują się mile widziani w sąsiedztwie.
- Zrób solidne zakupy i przekazaj je potrzebującej rodzinie.
- Podaruj potrzebującym swoje stare okulary.

- Zaoferuj udzielanie lekcji biblijnych.
- Odwiedź ludzi w domu opieki.
- Podaruj pieniądze na utrzymanie ubogiemu studentowi.
- Zbierz odzież dla potrzebujących. Możesz założyć bank odzieży w zborze i służyć w ten sposób potrzebującym.
- Podaruj swój stary laptop lub inny sprzęt elektroniczny.
- Podaruj używany samochód.
- Zorganizuj targi zdrowego stylu życia.
- Wyślij kartę z pozdrowieniami dla osób odbywających wyrok więzienia.
- Zorganizuj serię wykładów ewangelizacyjnych.
- Zatelefonuj do sąsiadów i zapytaj o samopoczucie.
- Podaruj komuś dobrą książkę.
- Rozdaj broszury o tematyce biblijnej.
- Zaproś kogoś do przyjęcia Jezusa jako Zbawiciela i Pana.
- Zorganizuj kurs zdrowego gotowania.
- Rozdawaj zainteresowanym osobom książki o tematyce biblijnej.
- Podaruj żywność komuś, kto niedawno stracił bliską osobę.
- Odwiedź osoby przebywające w szpitalu, wesprzyj je i zaoferuj pomoc.
- Czytaj *Biblię* starszym osobom.
- Odwiedź dzieci w domu dziecka i zaoferuj pomoc opiekunom.
- Załóż kółko krawiectwa, dziergania na drutach lub szydełkowania w celu przygotowania odzieży dla potrzebujących.
- Czytaj *Biblię* niedowidzącym lub niewidomym.
- Zorganizuj całonocne spotkanie młodzieży u siebie w domu.
- Zgłoś się jako wolontariusz do pomocy w schronisku dla bezdomnych.
- Podaruj książki dla dzieci w domu dziecka lub osób przebywających w schronisku dla bezdomnych.
- Zaproś dzieci i młodzież ze zboru w odwiedzinie u starszych ludzi. Przygotujcie program artystyczny dla nich.
- Zaplanuj dzień zabaw i gier dla dzieci specjalnej troski i ich rodzin.
- Zorganizuj dzień sprzątania otoczenia w lokalnej społeczności.
- Załóż klub zdrowego życia w zborze. Zaproś na spotkania przyjaciół i sąsiadów.
- Zaproś znajomych na prezentację wykładów ewangelizacyjnych. Oglądając i słuchając wraz z nimi, módl się, by Duch Święty przemawiał do ich serc.
- Stwórz własny projekt ewangelizacyjny.

Więcej materiałów na temat ewangelizacji znajdziesz na stronie internetowej
www.revivalandreformation.org/resources/witnessing.

WYDAWNICTWO „ZNAKI CZASU” POLECA wznowienia popularnych tytułów!

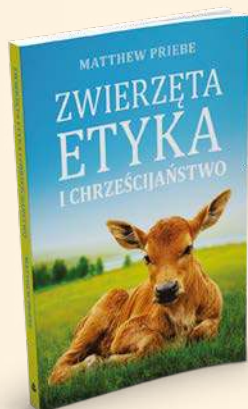
CUDOWNE RĘCE

Doktor Ben Carson opowiada o inspirującej drodze od trudnego dzieciństwa do stanowiska dyrektora oddziału neurochirurgii. Dokonując medycznych cudów, przenosi nas do sali operacyjnej, gdzie uratował setki pacjentów.

Stron 256. Oprawa miękka.

Cena detaliczna 42 zł

Cena dla zborów 32 zł

ZWIERZĘTA, ETYKA, CHRZEŚCIJAŃSTWO

Co o wzajemnych relacjach ludzi i zwierząt mówi Biblia? Czy przynajmniej ona zwierzętom jakieś prawa? Czy zobowiązuje ludzi do określonego zachowania wobec nich? Co to znaczy panować nad światem przyrody?

A co z kwestią zabijania zwierząt, ich przemysłowej hodowli czy myślistwa? Stron 168. Oprawa miękka.

Cena detaliczna 32 zł

Cena dla zborów 25 zł

95 TEZ O USPRAWIEDLIWIENIU Z WIARY

Autor, z całym szacunkiem dla Lutra, nawiązał do jego słynnych 95 tez i zajął się nauką o usprawiedliwieniu. Znakomicie przedstawił fundamentalne prawdy Pisma Świętego, dzięki którym czytelnicy nauczą się jeszcze bardziej ufać Jezusowi Chrystusowi, zarówno w kwestii przebaczenia, jak i mocy.

Stron 288. Oprawa miękka.

Cena detaliczna 45 zł

Cena dla zborów 39 zł

INTERPRETUJĄC PISMO ŚWIĘTE

Znakomity adwentystyczny komentarz do trudnych wersetów Biblii. Publikacja została opracowana przez kilkudziesięciosobowy zespół członków Komitetu Instytutu Badań Biblijnych w Stanach Zjednoczonych. Stron 496. Oprawa miękka.

Cena detaliczna 69 zł

Cena dla zborów 55 zł

WYDARZENIA CZASÓW KOŃCA

Konflikty zbrojne, niepokoje społeczne, przeludnienie, wojna ekonomiczna, dewastacja środowiska, zmiany klimatyczne — czy to faktycznie ostatnie ze znaków czasu? Jakże jeszcze finalne wydarzenia poprzedzą powrót Chrystusa i jak przygotować się na to wydarzenie?

Stron 222. Oprawa miękka.

Cena detaliczna 39 zł

Cena dla zborów 32 zł

NIEZWYKŁA PODRÓŻ — CUDOWNA ŁASKA

Niesamowita historia dwojga charyzmatycznych (zielonoświątkowych) duchownych, którzy po latach poszukiwań odnaleźli swój duchowy dom, przyłączając się do Kościoła adwentystów.

Stron 280. Oprawa miękka.

Cena detaliczna 39 zł

Cena dla zborów 30 zł

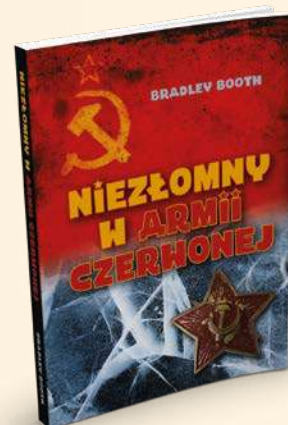
CO MÓWIŁ JEZUS

Książka omawia nauki Chrystusa w takich kwestiach jak: wiara, zbawienie, szczęście i życie wieczne. Te i inne frapujące tematy zostały zilustrowane autentycznymi przykładami z życia współczesnych chrześcijan.

Stron 392. Oprawa miękka.

Cena detaliczna 39 zł

Cena dla zborów 30 zł

NIEZŁOMNY W ARMII CZERWONEJ

Sowiecka Rosja. Chryścijanie są prześladowani, muszą potajemnie wyznawać swą wiarę. Szeregowy Iwan Gumeniuk postanawia pójść za głosem sumienia, uważając, że ma prawo mówić o swym Bogu — nawet w stalinowskiej armii.

Stron 145. Oprawa miękka.

Cena detaliczna 35 zł

Cena dla zborów 30 zł